

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kuues koda)

22. september 2021 *

Konkurents – Koondumised – Telekommunikatsioonisektor – Otsus, millega määratakse trahvid koondumistehingu läbiviimise eest enne sellest teatamist ja selleks loa saamist – Määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 4 lõige 1, artikli 7 lõige 1 ja artikkel 14 – Õiguskindlus – Õiguspärane ootus – Seaduslikkuse põhimõte – Süütuse presumpatsioon – Proportsionaalsus – Rikkumiste raskusaste – Rikkumiste elluviimine – Teabevahetus – Trahvide summa – Täielik pädevus

Kohtuasjas T-425/18,

Altice Europe NV, asukoht Amsterdam (Madalmaad), esindajad: advokaadid R. Allendesalazar Corcho ja H. Brokelmann,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: M. Farley ja F. Jimeno Fernández,

kostja,

keda toetas

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: S. Petrova ja O. Segnana,

menetlusse astuja,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi, millega palutakse esimese võimalusena tühistada komisjoni 24. aprilli 2018. aasta otsus C(2018) 2418 (final), millega määratakse trahvid koondumise läbiviimise eest määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 rikkudes (juhtum M.7993 – Altice/PT Portugal), ning teise võimalusena tühistada hagejale määratud trahvid või vähendada nende summat,

ÜLDKOHUS (kuues koda),

koosseisus: president A. Marcoulli ning kohtunikud S. Frimodt Nielsen ja R. Norkus (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik E. Artemiou,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

arvestades kirjalikku menetlust ja 24. septembri 2020. aasta kohtuistungil esitatut,
on teinud järgmise

otsuse

I. Vaidluse taust

- 1 Hageja Altice Europe NV on hargmaine kaablivõrgu- ja telekomiettevõtja asukohaga Madalmaades.
- 2 PT Portugal SGPS SA (edaspidi „PT Portugal“) on telekom- ja multimeediaoperaator, kelle tegevus puudutab kogu telekomisektorit Portugalis.

A. PT Portugali ostmise hageja poolt

- 3 Hageja sõlmis 9. detsembril 2014 Brasiilia telekomiooperaatoriga Oi SA aktsiate ostulepingu (*Share Purchase Agreement*, edaspidi „SPA“), millega ta omandab oma tütarettvõtja Altice Portugal SA kaudu ainukontrolli PT Portugali üle nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜ ühinemismäärus) (ELT 2004, L 24, lk 1; ELT eriväljaanne 08/03, lk 40) artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses.
- 4 Selle omandamise lõpuleviimine sõltus konkreetselt Euroopa Komisjonilt loa saamisest määruse nr 139/2004 alusel.
- 5 Hageja teatas 2. juunil 2015 avalikult, et tehing on lõpule viidud ning et PT Portugali aktsiate omand on talle üle antud.

B. Teatamiseelne etapp

- 6 Hageja võttis 31. oktoobril 2014 ühendust komisjoniga, et teatada viimasele oma kavast omandada ainukontroll PT Portugali üle. 5. detsembril 2014 toimus hageja ja komisjoni talituste vahel koosolek.
- 7 Hageja saatis 12. detsembril 2014 komisjonile taotluse nimetada töörühm, kes tegeleb tema juhtumiga, ning 18. detsembril 2014 algas teatamiseelne suhtlemine.
- 8 Hageja edastas 26. jaanuaril 2015 komisjonile kohustuste võtmise ettepaneku, mis puudutas tema Portugalis asuvate tütarettvõtjate Cabovisão ja ONI võõrandamist.
- 9 Hageja esitas 3. veebruaril 2015 teatevormi projekti, mille lisade hulgas oli üks SPA eksemplar.

C. Teatamine ja otsus, millega antakse koondumiseks luba tingimusel, et täidetakse teatavad kohustused

- 10 Tehingust teatati komisjonile ametlikult 25. veebruaril 2015.

- 11 Komisjon võttis 20. aprillil 2015 vastu otsuse vastavalt määruse nr 139/2004 artikli 6 lõike 1 punktile b tõlgendatuna koostoimes selle määruse artikli 6 lõikega 2, millega ta tunnistas tehingu siseturuga kokkusobivaks tingimusel, et täidetakse sellele otsusele lisatud kohustused, mille hulgas on kohustus, et hageja võõrandab oma tütaretevõtjad Cabovisão ja ONI.

D. Vaidlustatud otsus ja sellele eelnenud menetlus

- 12 Komisjon saatis 13. aprillil 2015 hagejale teabetaotluse PT Portugaliga toimunud teabevahetuse kohta, mis toimus hageja ja PT Portugali juhtide kohtumise käigus ning mille toimumisest oli komisjon saanud teada ajakirjandusest enne heakskiitvat otsust.
- 13 Hageja esitas 17. aprillil 2015 komisjonile oma märkused.
- 14 Komisjon esitas 12. mail 2015 hagejale teise teabetaotluse, mis puudutas konkreetselt selle vahetatud teabe laadi ja millele hageja vastas 12. juunil 2015. Komisjon tegi 8. juulil 2015 määruse nr 139/2004 artikli 11 lõike 3 alusel otsuse, milles paluti hagejal esitada puuduvad dokumendid; hageja esitas need dokumendid 30. juulil 2015.
- 15 Komisjon edastas hagejale 4. detsembril 2015 kolmanda teabetaotluse, millele hageja vastas 18. detsembril 2015.
- 16 Komisjon märkis 11. märtsi 2016. aasta kirjas hagejale, et analüüsinud dokumente, mille viimane oli talle vastuseks teabetaotlustele esitanud, on ta algatanud uurimise, et teha kindlaks, kas hageja on rikkunud määruse nr 139/2004 artikli 7 lõikes 1 ette nähtud peatamiskohustust ja selle määruse artikli 4 lõikes 1 sätestatud teatamiskohustust.
- 17 Komisjon palus määruse nr 139/2004 artikli 11 lõike 3 alusel vastu võetud 15. märtsi 2016. aasta otsusega hagejal esitada mitmesugused dokumendid. Hageja esitas need dokumendid 6. aprillil 2016.
- 18 Komisjon saatis 20. juulil 2016 hagejale neljanda teabetaotluse, millele hageja vastas 23. augustil, ning seejärel 24. augustil 2016 viienda teabetaotluse, millele hageja vastas 15. septembril 2016.
- 19 Komisjoni talitused ja hageja kohtusid 12. mail 2017.
- 20 Komisjon edastas 17. mail 2017 määruse nr 139/2004 artikli 18 alusel hagejale vastuväiteteatise, milles ta leidis esialgu, et hageja on rikkunud määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1.
- 21 Hageja esitas 18. augustil 2017 kirjalikud märkused vastuseks vastuväiteteatisele.
- 22 21. septembril 2017 toimus ärakuulamine, mille jooksul sai hageja esitada oma argumendid.
- 23 Oi vastas 20. oktoobril 2017 komisjoni 6. oktoobri 2017. aasta teabetaotlusele.
- 24 Komisjon märkis 16. novembri 2017. aasta kirjas hagejale, et tema toimikus on täiendavaid tõendeid, mis kinnitavad vastuväiteteatise esialgseid järeldusi.

- 25 Komisjon tegi 24. aprillil 2018 otsuse C(2018) 2418 (final), millega [hagejale] määratakse trahvid koondumise läbiviimise eest määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 rikkudes (juhtum M.7993 – Altice/PT Portugal) (edaspidi „vaidlustatud otsus“).
- 26 Komisjon järeldas, et toimiku erinevatest materjalidest ilmneb, et hagejal oli võimalus PT Portugali otsustavalt mõjutada või et talle oli üle läinud kontroll viimase üle enne heakskiitva otsuse tegemist ning teatavatel juhtudel enne teatamist, millega rikuti vastavalt määruse nr 139/2004 artikli 7 lõiget 1 ja artikli 4 lõiget 1 (põhjendus 55).
- 27 Vaidlustatud otsuse punktis 4 on selgitatud, miks komisjon järeldas, et hageja oli hakanud SPAd ellu viima enne, kui sai koondumiseks loa, rikkudes sellega määruse nr 139/2004 artikli 7 lõiget 1. Täpsemalt on punktis 4.1 märgitud, et SPA mõned tingimused (edaspidi „ettevalmistavad tingimused“) andsid hagejale vetoõiguse otsuste suhtes, mis puudutasid PT Portugali äristrateegiat. Punktis 4.2 on kirjeldatud juhtumeid, mil hageja on kaasatud PT Portugali igapäevasesse toimimisse. Punktis 4.3 on esitatud komisjoni järeldused põhjuste kohta, miks kujutavad SPA tingimused niisugusena, nagu neid on kirjeldatud punktis 4.1, ja poolte tegevus, mida on kirjeldatud punktis 4.2, endast SPA elluviimist enne, kui komisjon tunnistas koondumise siseturuga kokkusobivaks (põhjendus 56).
- 28 Vaidlustatud otsuse punktis 5 on selgitatud, miks komisjon järeldas, et hageja oli tehingut ellu viinud enne koondumisest teatamist, rikkudes nii määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 (põhjendus 57).
- 29 Vaidlustatud otsuse sätete neli esimest artiklit on sõnastatud järgmiselt:

„Artikkel 1

Altice NV on vähemalt ettevaatamatuse tõttu teostanud koondumise enne, kui talle selleks luba anti, rikkudes nii määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 7 lõiget 1 seoses juhtumiga nr M.7499 – Altice/PT Portugal.

Artikkel 2

Altice NV on vähemalt ettevaatamatuse tõttu teostanud koondumise enne sellest teatamist, rikkudes nii määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 seoses juhtumiga nr M.7499 – Altice/PT Portugal.

Artikkel 3

Altice NV-le määratakse käesoleva otsuse artiklis 1 kirjeldatud rikkumise eest määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 14 lõike 2 alusel 62 250 000 euro suurune trahv.

Artikkel 4

Altice NV-le määratakse käesoleva otsuse artiklis 2 kirjeldatud rikkumise eest määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 14 lõike 2 alusel 62 250 000 euro suurune trahv.“

II. Menetlus ja poolte nõuded

- 30 Hageja esitas Üldkohtu kantseleile 5. juulil 2018 esitatud hagiavaldusega käesoleva hagi.

- 31 Euroopa Liidu Nõukogu esitas 7. novembril 2018 Üldkohtu kantseleisse avalduse menetlusse astumiseks komisjoni nõuete toetuseks.
- 32 Üldkohtu seitsmenda koja president andis 6. detsembri 2018. aasta otsusega menetlusse astumise loa. Nõukogu esitas oma menetlusse astuja seisukohad 22. veebruaril 2019 ja teised osapooled esitasid määratud tähtaja jooksul nende kohta oma seisukohad.
- 33 Komisjon esitas 30. novembril 2018 kostja vastuse.
- 34 Kohtuasja pooled esitasid repliigi ja vasturepliigi vastavalt 25. veebruaril 2019 ja 10. mail 2019.
- 35 Hageja esitas 29. mai 2019. aasta kirjaga Üldkohtu kodukorra artikli 106 artikli 2 alusel kohtuistungil korraldamise taotluse.
- 36 Kuna Üldkohtu kodade koosseisu muudeti, määrati käesolev kohtuasi lahendamiseks kuuendale kojale.
- 37 Üldkohus palus 10. märtsil 2020 võetud menetlust korraldava meetmega kodukorra artikli 89 alusel pooltel näidata ära, mis on nende arvates 4. märtsi 2020. aasta kohtuotsuse *Marine Harvest vs. komisjon (C-10/18 P, EU:C:2020:149)* võimalikud tagajärjed käesolevas kohtuasjas. Menetlusosalised vastasid Üldkohtu küsimustele määratud tähtaegade jooksul.
- 38 Kui menetluse suulist osa uuendati Üldkohtu 11. novembri 2020. aasta määrusega, lubati hagejal esitada kiri, millega ta vastab kohtuistungil esitatud küsimusele, millele ta siis ei suutnud vastata. Lisaks paluti komisjonil Üldkohtu kantselei 12. novembri 2020. aasta kirjaga esitada vaidlustatud otsuses nimetatud dokument ja anda kõik vajalikud selgitused.
- 39 Komisjon täitis selle palve ja menetlusosalised esitasid oma seisukohad määratud tähtaja jooksul.
- 40 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
 - teise võimalusena tühistada talle vaidlustatud otsuse artiklitega 3 ja 4 määratud trahvid või vähendada nende summat märkimisväärselt;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt ja nõukogult.
- 41 Komisjon palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 42 Nõukogu palub Üldkohtul lükata täielikult tagasi õigusvastasuse väide, mis oli esitatud määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 14 lõike 2 punkti a kohta.

III. Õiguslik analüüs

- 43 Kõigepealt tuleb meenutada, et määruse nr 139/2004 artikli 3 lõike 1 kohaselt on „[k]oondumine [...] juhtum, kus toimub püsiv kontrolli üleminek tulenevalt: [...] b) juba vähemalt üht ettevõtjat kontrolliva isiku või isikute või ühe või mitme ettevõtja poolsest otsese või kaudse kontrolli omandamisest ühe või enama teise ettevõtja või nende osade üle, mis võib toimuda väärtpaberite või varade ostu kaudu, lepingu alusel või mis tahes muul viisil“.
- 44 Määruse nr 139/2004 artikli 3 lõike 2 järgi on „[k]ontrolli sisuks [...] õigused, lepingud või muud vahendid, mis kas eraldi või ühiselt ning vastavaid asjaolusid või õigusnorme arvestades annavad võimaluse ettevõtjat otsustavalt mõjutada“.
- 45 Tuleb ka meenutada, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 esimese lõigu kohaselt teatatakse „[k]äesolevas määruses nimetatud, ühenduse seisukohalt olulistest koondumistest [...] komisjonile enne nende läbiviimist ning pärast kokkuleppe sõlmimist, avaliku pakkumise väljakuulutamist või aktsiate kontrollpaki omandamist“.
- 46 Lisaks on määruse nr 139/2004 artikli 7 lõikes 1 ette nähtud, et „[a]rtiklis 1 määratletud ühenduse seisukohalt olulist koondumist või koondumist, mille komisjon peab läbi vaatama vastavalt artikli 4 lõikele 5, ei viida ellu enne sellest teatamist ega enne, kui see on kuulutatud ühisturuga kokkusobivaks artikli 6 lõike 1 punktile b või artikli 8 lõigetele 1 või 2 vastava otsusega või artikli 10 lõikes 6 sätestatud eelduse alusel“.
- 47 Määruse nr 139/2004 artikli 7 lõikes 3 on siiski sätestatud:
„Komisjon võib taotluse põhjal teha erandi lõigetes 1 või 2 kehtestatud kohustustest. Erandi tegemise taotlus peab olema põhjendatud. [...] Erandit võib taotleda ja teha igal ajal, nii enne teatamist kui ka pärast tehingut.“
- 48 Lisaks on artikli 14 lõikes 2 ette nähtud, et „[k]omisjon võib oma otsusega määrata [...] ettevõtjatele trahve, mille suurus ei ületa 10% asjaomaste ettevõtjate [...] aastakäibest, kui nad tahtlikult või ettevaatamatuse tõttu: a) jätavad artikli 4 [...] kohaselt koondumisest teatamata [...]; b) viivad koondumise läbi artiklit 7 rikkudes“. Selle artikli 14 lõike 3 kohaselt võetakse „[r]ahatrahvi summa määramisel [...] arvesse rikkumise laadi, raskusastet ja ajalist kestvust“.
- 49 Hageja põhjendab oma hagi viie väitega, millest esimese kohaselt on rikutud määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 ning seaduslikkuse ja süütuse presumptsiooni põhimõtteid, teiseks tehtud faktivigu ja rikutud õigusnorme, mis puudutab väidetavat ainukontrolli omandamist PT Portugali üle; kolmandaks tehtud faktivigu ja rikutud õigusnorme, mis puudutab määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 väidetavat rikkumist; neljandaks on rikutud *ne bis in idem*-põhimõtet ning proportsionaalsuse ja topeltkaristamise keelu põhimõtteid ning määruse nr 139/2004 artikli 4 lõige 1 ja artikli 14 lõike 2 punkt a on õigusvastased ning viiendaks on trahvid õigusvastased ja on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet. Lisaks palub hageja viienda väite viienda osa raames Üldkohtul oma täielikku pädevust kasutades vähendada märkimisväärselt talle määratud trahvide summat kas viienda väite viienda osa raames esitatud argumentide või kolmanda väite raames esitatud argumentide põhjal.
- 50 Ühest küljest leiab Üldkohus, et esimest kuni kolmandat väidet tuleb käsitleda koos ning siis analüüsida neljandat ja viiendat väidet. Teisest küljest arvab Üldkohus, et kõigepealt tuleb arutada neljanda väite raames esitatud õigusvastasuse väidet.

A. Esimese võimalusena esitatud nõuded, milles palutakse vaidlustatud otsus tühistada

1. Määruse nr 139/2004 artikli 4 lõige 1 ja artikli 14 lõike 2 punkti a õigusvastasuse väide, mis esitati neljanda väite raames

- 51 Hageja väidab, et need sätted, mis võimaldavad komisjonil määrata veel teisegi trahvi samale isikule samade faktiliste asjaolude eest, mille eest on karistus ette nähtud juba ühes teises õigusnormis, millega kaitstakse sama õiguslikku huvi (määruse nr 139/2004 artikli 7 lõige 1 koostoimes artikli 14 lõike 2 punktiga b), rikuvad Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklis 50 ja Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÕK“) protokoll nr 7 artikli 4 lõikes 1 sätestatud *ne bis in idem*-põhimõtet, harta artikli 49 lõikes 3 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet ning topeltkaristamise keeldu, mis põhineb liikmesriikide õiguskordadele omastel üldpõhimõtetel, mis puudutavad seaduste konkurentsi. Hageja märgib, et Üldkohus nõustus 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsuses *Marine Harvest vs. komisjon* (T-704/14, EU:T:2017:753), et kehtiv õiguslik raamistik on „ebatavaline“ ning et selle kohta oleks võinud kohtuasjas, milles tehti see kohtuotsus, esitada õigusvastasuse väite. See ebatavalisus on tema sõnul tingitud määruse nr 139/2004 vastuvõtmisest, sest selles määruses ei olnud enam ette nähtud, et koondumistest tuleb teatada hiljemalt üks nädal pärast lepingu sõlmimist, avaliku ostupakkumise avaldamist või kontrollpaki omandamist, nagu oli nähtud ette nõukogu 21. detsembri 1989. aasta määruses (EMÜ) nr 4064/89 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜT 1989, L 395, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 31). Selles määruses oli sätestatud erinevaid kohustusi (artikli 4 lõikes 1 ette nähtud formaalne kohustus teatada sellest ühenädalase tähtaja jooksul ning artikli 7 lõikes 1 ette nähtud materiaal-õiguslik kohustus mitte viia koondumist läbi enne sellest teatamist ja loa saamist), kusjuures mõlema täitmata jätmise eest olid nähtud ette trahvid, mis on oma ulatuselt väga erinevad. Ettevõtja, kes teatas koondumisest hiljem kui nädal pärast lepingu sõlmimist, kuid ootas komisjoni luba enne, kui selle läbi viis, oli rikkunud ainult määruse nr 4064/98 artikli 4 lõiget 1, mitte selle artikli 7 lõiget 1. Probleemi muutis veel tõsisemaks see, et määrusesse nr 139/2004 lisati artikli 14 lõike 2 punkt a, mille kohaselt määratakse koondumisest vastavalt artikli 4 lõikele 1 teatamata jätmise eest nüüd trahv, mille suurus ei ületa 10% asjaomase ettevõtja aastakäibest. Seega on määruse nr 139/2004 artikli 4 lõige 1 ja artikli 14 lõike 2 punkt a ülearused. Vaidlustatud otsuse artiklid 2 ja 4 tuleks niisiis tühistada.
- 52 Komisjon ja nõukogu vaidlevad hageja argumentidele vastu.
- 53 Kõigepealt tuleb juhtida tähelepanu sellele, et 4. märtsi 2020. aasta kohtuotsuse *Marine Harvest vs. komisjon* (C-10/18 P, EU:C:2020:149) tulemusena märkis hageja, kellele Üldkohus esitas vastava küsimuse, et ta loobub kriitikast, et on rikutud *ne bis in idem*-põhimõtet.
- 54 Mis puudutab hageja üldist järeldust, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõige 1 ja artikli 14 lõike 2 punkt a on „ülearused“ määruse nr 139/2004 artikli 7 lõiget 1 ja artikli 14 lõike 2 punkti b arvestades, siis tuleb meenutada, et kuigi määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 rikkumine toob automaatselt kaasa selle määruse artikli 7 lõike 1 rikkumise, ei pea vastupidine siiski paika (vt 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punktid 294 ja 295, ning 4. märtsi 2020. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, punkt 101).

- 55 Seega olukorras, kus ettevõtja teatab koondumisest vastavalt määruse nr 139/2004 artikli 4 lõikele 1 enne selle läbiviimist, on ikkagi võimalik, et ta rikub määruse artikli 7 lõiget 1, kui ta viib koondumise läbi enne, kui komisjon on selle siseturuga kokkusobivaks tunnistanud (4. märtsi 2020. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, punkt 102).
- 56 Sellest järeldub, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1 taotletakse ainukontrolli põhimõtte raames, mida on määruse põhjenduses 8 silmas peetud, eraldi eesmärgi (4. märtsi 2020. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, punkt 103).
- 57 Lisaks näeb ühest küljest määruse nr 139/2004 artikli 4 lõige 1 ette kohustuse teha tegu, st teatada koondumisest enne selle läbiviimist, ja teisest küljest sätestab selle määruse artikli 7 lõige 1 kohustuse hoiduda teo tegemisest, st koondumist mitte läbi viia enne sellest teatamist ja selleks loa saamist (vt 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 302, ja 4. märtsi 2020. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, punkt 104).
- 58 Pealegi on määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 rikkumine ühekordne rikkumine, samas kui määruse artikli 7 lõike 1 rikkumine on vältav rikkumine, mis saab alguse hetkel, kui pannakse toime määruse artikli 4 lõike 1 rikkumine (vt selle kohta 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 352, ning 4. märtsi 2020. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, punktid 113 ja 115).
- 59 Hagejal ei ole seega õigus, kui ta väidab, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõige 1 ja artikli 14 lõike 2 punkt a on „üleardused“ selle määruse artikli 7 lõiget 1 ja artikli 14 lõike 2 punkti b arvestades.
- 60 Mis puudutab konkreetsemalt hageja argumenti, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 14 lõike 2 punktiga a, mis võimaldavad komisjonil määrata veel teisegi trahvi samale isikule samade faktiliste asjaolude eest, mille eest karistatakse juba teise õigusnormi alusel, mis kaitseb sama õiguslikku huvi, mida kaitsevad selle määruse artikli 7 lõige 1 ja artikli 14 lõike 2 punkt b, on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet ja topeltkaristamise keeldu, mis põhineb liikmesriikide õiguskordadele omastel üldpõhimõtetel, mis puudutavad seaduste konkurentsi, siis äsja sai märgitud, et nendel õigusnormidel on sõltumatud eesmärgid, nimelt ühelt poolt kohustada ettevõtjaid teatama asjaomasest koondumisest enne selle läbiviimist ja teiselt poolt takistada neid seda koondumist läbi viimast enne, kui komisjon tunnistab selle siseturuga kokkusobivaks.
- 61 Hageja argumendist ilmneb, et termin, mida ta kasutab, st väljend „õiguslik huvi“, on sama tähendusega nagu termin „eesmärk“, mida Euroopa Kohus kasutas 4. märtsi 2020. aasta kohtuotsuses *Marine Harvest vs. komisjon* (C-10/18 P, EU:C:2020:149).
- 62 Seega ei ole hagejal õigus, kui ta väidab, et kuna nende sätetega kaitstakse sama „õiguslikku huvi“, on nendega rikutud harta artikli 49 lõikes 3 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet või topeltkaristamise keeldu, mis põhineb liikmesriikide õiguskordadele omastel üldpõhimõtetel, mis puudutavad seaduste konkurentsi.
- 63 Lisaks, jättes komisjoni ilma võimalusest teha tema määratavate trahvide abil vahet olukorral, kus ettevõtja täidab teatamiskohustuse, kuid rikub koondumise peatamise kohustust, ja olukorral, kus ettevõtja rikub mõlemat kohustust, ei võimalda see tõlgendus saavutada määruse

nr 139/2004 eesmärki tagada ühenduse seisukohast oluliste koondumiste tõhus kontroll, kuna teatamiskohustuse rikkumise eest ei saaks kunagi määrata eraldi trahvi (4. märtsi 2020. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, punktid 108 ja 109).

- 64 Sellest tuleneb, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 14 lõike 2 punkti a õigusvastaseks tunnistamine takistaks konkreetse karistuse määramist teatamiskohustuse rikkumise eest ja oleks vastuolus selle määruse eesmärgiga.
- 65 Lõpuks tuleb meenutada, et Üldkohus rõhutas juba 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsuse *Marine Harvest vs. komisjon* (T-704/14, EU:T:2017:753) punktis 343, millele viitab hageja, et võrdse kohtlemise ja proportsionaalsuse põhimõttega vastuolus olevaks ei saa iseenesest pidada seda, kui sama ametiasutus määrab sama tegevuse eest kaks karistust ühes ja samas otsuses.
- 66 Eelnevast tuleneb, et ehkki Üldkohus võis – nagu märgib hageja – asuda seisukohale, et õiguslik raamistik on ebatavaline (vt 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 306), on ühelt poolt selle õigusliku raamistiku eesmärk võimaldada saavutada kaks sõltumatut eesmärki „ainukontrolli“ põhimõtte raames (vt punktid 56 ja 64 eespool) ning teiselt poolt ei tõendanud hageja oma argumentidega, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõige 1 ja artikli 14 lõike 2 punkt a on õigusvastased. Lisaks tuleb märkida, et hageja ei ole esitanud ühtegi argumenti, millega ta oleks põhjendanud selle määruse artikli 7 lõike 1 väidetavat õigusvastasust.
- 67 Määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 14 lõike 2 punkti a õigusvastasuse väide tuleb seega tagasi lükata, samuti – juhul kui see esitati – määruse nr 139/2004 artikli 7 lõike 1 ja artikli 14 lõike 2 punkti b õigusvastasuse väide.

2. Kolm esimest väidet, mis puudutavad määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 tähenduses rikkumise olemasolu

- 68 Hageja väidab oma esimese väite esimeses osas, et vaidlustatud otsusega on rikutud määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1; oma kolmanda väite esimeses osas, et tehingulepingus sisalduva omandamise lõpuleviimisele eelnevad meetmed olid oma laadilt tehingu juurde kuuluvad ega kujutanud endast koondumise enneaegset läbiviimist; oma kolmanda väite teises osas, et ta ei mõjutanud PT Portugali tegelikult otsustavalt enne tehingu lõpuleviimist; oma kolmanda väite kolmandas osas, et vaidlustatud otsuses on rikutud õigusnormi ja tehtud faktiviga, mis puudutab teabe edastamist; oma esimese väite teises osas, et vaidlustatud otsusega on rikutud seaduslikkuse ja süütuse presumptsiooni üldpõhimõtteid, ning oma teises väites, et vaidlustatud otsuses on tehtud faktivigu ja rikutud õigusnorme, kuna komisjon leidis, et ta sai ainukontrolli PT Portugali üle.

a) Esimese väite esimene osa, mille kohaselt on rikutud määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1

- 69 Hageja leiab, et koondumiste „läbiviimise“ kui mõiste liiga lai tõlgendus vaidlustatud otsuses – nii meetmete osas, mis leiti andvat talle „võimaluse avaldada otsustavat mõju“ konsulteerimis- ja vetoõigusega, mille väidetavalt andsid SPA artikli 6.1 punktis b ette nähtud ettevalmistavad tingimused, kui ka väidete osas, mis puudutavad tundliku äriteabe vahetamist – ületab seda ulatust ja tähendust, mille annavad sellele mõistele määruse nr 139/2004 artikli 4 lõige 1 ja artikli 7 lõige 1 ning Euroopa Kohtu praktika.

- 70 Mis puudutab täpsemalt esimesena „võimalust avaldada otsustavat mõju“ ettevalmistavate tingimuste tõttu, siis hageja väidab esiteks, et määruse nr 139/2004 artikli 7 lõike 1 ja artikli 4 lõike 1 kohaselt ei ole keelatud kokkulepped, mis annavad „võimaluse otsustavalt mõjutada“ teise ettevõtja tegevust, vaid ainult kontrolli püsiva omandamise „läbiviimine“. Määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 rikkumise tarvis peavad seega kontrolli omandamine (määruse nr 139/2004 artikli 3 lõike 1 punkt b) ja seega ka „võimalus otsustavalt mõjutada“ olema „läbi viidud“ püsivalt (määruse nr 139/2004 artikli 3 lõige 2). Tema sõnul eristas Euroopa Kohus oma 31. mai 2018. aasta kohtuotsuses Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371) tehinguid, mis valmistavad koondumist ette või kuuluvad selle juurde ja mille eesmärk oli valmistada ette koondumise läbiviimist või hallata üleminekuperioodi lepingu allkirjastamise ja tehingu lõpuleviimise vahel, ning tehinguid, mis toovad kaasa koondumise tegeliku läbiviimise, sest need aitavad kaasa kontrolli püsivale üleminekule. Käsitletaval juhul tuleneb SPAGA ära otsustatud kontrolli üleminek ainult PT Portugali aktsiate üleminekust hagejale. Ei saa aga vaielda vastu sellele, et nimetatud üleminek ei toimunud enne komisjonilt koondumiseks loa saamist.
- 71 Teiseks on määruse nr 139/2004 artikli 4 lõikes 1 ja artikli 7 lõikes 1 inglise keeles kasutatud mõistet „implementation“, mida tuleb mõista kui koondumise „lõpuleviimist“. Selles küsimuses viitab hageja 18. märtsi 2008. aasta kohtumääruse Aer Lingus Group vs. komisjon (T-411/07 R, EU:T:2008:80) punktile 90, mille kohaselt peab artikli 8 lõigetes 4 ja 5 sätestatud väljendi „implementation“ määratlus esmasel vaatlusel hõlmama koondumise lõpuleviimist, ning selle kohtumääruse punktile 98, mille kohaselt tuleb mõiste „elluviimine“ eespool toodud tõlgendust *mutatis mutandis* kohaldada ka seoses määruse nr 139/2004 artikliga 7.
- 72 Kolmandaks tuleb tõdeda, et seni kuni koondumist ei ole tegelikult läbi viidud, ei ole võimalik kahjustada koondumistehingute mõjude *ex ante* kontrolli süsteemi tõhusust.
- 73 Mis puudutab teisena tundliku äriteabe vahetamist käsitlevaid väiteid, siis see teave ei aita kuidagi kaasa püsivale kontrolli üleminekule ega ole selle saavutamiseks ka vajalik. See teave ei anna ka otsustavalt mõjutamise võimalust. Selles küsimuses rõhutab hageja, et komisjon kvalifitseerib oma konsolideeritud pädevuseteatises, mis käsitleb määrust nr 139/2004 (ELT 2008, C 95, lk 1; edaspidi „konsolideeritud pädevuseteatis“), ühe aasta pikkuse ajavahemiku üsna lühikeseks ja täpsustab lausa, et isegi kuni kolme aasta pikkune algperiood võib olla periood, mille kestel ei pruugi kontroll püsivalt üle minna (teatise punkt 34). Konsultatsioonid, mis leidsid aset nelja kuu pikkuse üleminekuperioodi jooksul alates SPA allkirjastamisest kuni heakskiitva otsuseni, ei saa mingit juhul kaasa aidata „kontrolli püsivale üleminekule“.
- 74 Kolmandana väidab hageja, et käsitletaval juhul ei olnud koondumise „läbiviimist“ määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 tähenduses, sest hüpoteetilisel juhul, mil teatud koondumiseks keeldutakse luba andmast, ei ole „lõpetamise“ vajadust määruse nr 139/2004 artikli 8 lõike 4 tähenduses.
- 75 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 76 Esimesena, mis puudutab esiteks hageja argumenti, mille kohaselt ühelt poolt ei ole määruse nr 139/2004 artikli 7 lõike 1 ja artikli 4 lõike 1 kohaselt keelatud kokkulepped, mis annavad „võimaluse otsustavalt mõjutada“ teise ettevõtja tegevust, ning milles on teiselt poolt ka viidatud 31. mai 2018. aasta kohtuotsusele Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371), milles on eristatud tehinguid, mis valmistavad koondumist ette või kuuluvad selle juurde, ja tehinguid, mis aitavad kaasa kontrolli püsivale üleminekule, siis tuleb meenutada, et määruse nr 139/2004 artikli 3 kohaselt loetakse koondumine läbiviiduks juhtumil, kus toimub püsiv kontrolli üleminek

tulenevalt kahe või enama varem sõltumatu ettevõtja või nende osade ühinemisest või juba vähemalt üht ettevõtjat kontrolliva isiku või isikute või ühe või mitme ettevõtja poolsest otsese või kaudse kontrolli omandamisest ühe või enama teise ettevõtja või nende osade üle, mis võib toimuda väärtpaperite või varade ostu kaudu, lepingu alusel või mis tahes muul viisil (31. mai 2018. aasta kohtuotsus Ernst & Young, C-633/16, EU:C:2018:371, punkt 45, ja 4. märtsi 2020. aasta kohtuotsus Marine Harvest vs. komisjon, C-10/18 P, EU:C:2020:149, punkt 49).

- 77 Käsitletaval juhul tuleb seega analüüsida, kas SPA tõi PT Portugali üle teostatava kontrolli püsiva ülemineku kaasa ainult tema aktsiate üleminekuga hagejale, nagu viimane väidab, või kas SPA tõi niisuguse ülemineku kaasa ka hagejale väidetavalt antud võimalusega mõjutada PT Portugali otsustavalt enne, kui komisjon andis tehinguks loa.
- 78 See analüüs on tagapool läbi viidud kolmanda väite esimese osa teise alaosa raames.
- 79 Mis puudutab teiseks hageja argumenti, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 prantsuskeelses versioonis kasutatud termin „réalisation“ vastab mõistele „implementation“ nende artiklite ingliskeelses versioonis, mida tuleb vastavalt 18. märtsi 2008. aasta kohtumääruse Aer Lingus Group vs. komisjon (T-411/07 R, EU:T:2008:80) punktidele 90 ja 98 mõista kui koondumise „lõpuleviimist“, on vaja märkida, et kuigi selle kohtumääruse kohaselt näitab viis, kuidas sõna „implemented“ on väljendatud erinevates ametlikes keeltes, esmapilgul, et termini „implementation“ määruse nr 139/2004 artikli 8 lõigetes 4 ja 5 silmas peetud määratlus eeldab koondumise lõpuleviimist (18. märtsi 2008. aasta kohtumäärus Aer Lingus Group vs. komisjon, T-411/07 R, EU:T:2008:80, punkt 90), ei vasta tõele hageja väide, et Üldkohus märkis selle kohtumääruse punktis 98, et termini „elluviimine“ sama tõlgendust peaks kohaldama *mutatis mutandis* määruse nr 139/2004 artikli 7 suhtes.
- 80 Nagu märgib komisjon, ilmneb 18. märtsi 2008. aasta kohtumääruse Aer Lingus Group vs. komisjon (T-411/07 R, EU:T:2008:80) punktist 98, et Üldkohus nentis, et termini „elluviimine“ sama tõlgendust tuleb *mutatis mutandis* kohaldada ka „hageja argumentidele“ seoses artikliga 7, mitte määruse nr 139/2004 artikli 7 enda suhtes.
- 81 Üldkohus on seda tõlgendust piiranud seega hageja argumentidega, st käsitletaval juhul erandiga määruse nr 139/2004 artikli 7 lõikes 2 ette nähtud peatamiskohustusest, ega ole soovinud anda termini „elluviimine“ üldist tõlgendust nii, et see on „lõpuleviimine“.
- 82 Lisaks tuleb märkida, et 6. juuli 2010. aasta kohtuotsuse Aer Lingus Group vs. komisjon (T-411/07, EU:T:2010:281) punktis 83 märkis Üldkohus selgelt, et määruse nr 139/2004 artikli 7 lõikes 2 ette nähtud peatamiskohustuse erandi kontekstis võib osaluse omandamine, mis ei anna iseenesest kontrolli määruse nr 139/2004 artikli 3 tähenduses, kuuluda selle määruse artikli 7 kohaldamisalasse.
- 83 Pealegi tuleb meenutada, et vastavalt Euroopa Kohtu praktikale kuulub koondumise igasugune osaline läbiviimine määruse nr 139/2004 artikli 7 kohaldamisalasse. Kui koondumise pooled ei tohiks koondumist ellu viia üheainsa tehinguga, kuid neil oleks lubatud saavutada sama tulemus järjestikuste osaliste tehingutega, vähendaks see määruse nr 139/2004 artiklis 7 sätestatud keelu soovitatavat toimet ning ohustaks kõnealuse määrusega ette nähtud kontrolli ennetavat laadi ja eesmärkide saavutamist (31. mai 2018. aasta kohtuotsus Ernst & Young, C-633/16, EU:C:2018:371, punkt 47).

- 84 Mis puudutab kolmandaks hageja argumenti, et nii kaua kuni koondumist ei ole tegelikult läbi viidud, ei ole koondumistehingute tagajärgede *ex ante* kontrolli süsteemi tõhusust kahjustatud, siis tuleb meenutada, et koondumine määruse nr 139/2004 tähenduses on iga tehing või tehingute kogum, mille alusel „toimub püsiv kontrolli üleminek“, mis annab „võimaluse ettevõtjat otsustavalt mõjutada“. Neil koondumistel on ühine tunnus: kahe eraldiseisva ettevõtja asemel, mis eksisteerisid teatud majandussektoris enne tehingut, jääb pärast tehingut alles ainult üks. Jättes kõrvale ühinemise, mille kaudu likvideeritakse üks kahest asjasse puutuvast ettevõtjast, tuleb komisjonil seega kindlaks teha, kas koondumise elluviimise tagajärjel on ühel ettevõtjal õigus teostada teise ettevõtja üle sellist kontrolli, mida tal varem ei olnud. Kontrolli teostamise õigus seisneb võimaluses otsustavalt mõjutada ettevõtjat ja eelkõige selles, et niisuguse õigusega ettevõtja võib teist kohustada tegema strateegilisi otsuseid puudutavaid valikuid (6. juuli 2010. aasta kohtuotsus *Aer Lingus Group vs. komisjon*, T-411/07, EU:T:2010:281, punkt 63).
- 85 Mis puudutab teisenä teabevahetust, siis vastuseks hageja argumendile, et ajas piiratud tegevus ei saa aidata kaasa kontrolli püsivale üleminekule, tuleb märkida vastavalt 31. mai 2018. aasta kohtuotsusele *Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371, punkt 52)*, et selleks, et tegemist oleks koondumisega, peab püsiv olema kontrolli üleminek, mitte tehingud, mis võivad faktiliselt või õiguslikult aidata kaasa niisugusele kontrolli üleminekule.
- 86 Mis puudutab käsitletaval juhul küsimust, kas see teabevahetus aitas kaasa kontrolli püsivale üleminekule või annab võimaluse otsustavalt mõjutada teist ettevõtjat, siis see küsimus kuulub kolmanda väite kolmandasse osasse, mida on analüüsitud tagapool.
- 87 Kolmandana, mis puudutab hageja argumenti, et ainult tehingud, mis eeldavad „lõpetamismeetmeid“ määruse nr 139/2004 artikli 8 lõike 4 tähenduses, iseloomustavad koondumise olemasolu, piisab sellest, kui tõdeda ühelt poolt, et hageja ei tõenda seda väidet, ning teiselt poolt, et selle sätte eesmärk ei ole mitte määratleda mõistet „koondumine“, vaid näidata ära, millised on komisjoni volitused, kui ta tuvastab rikkumise olemasolu. Hagejal ei ole niisiis õigus, kui ta väidab, et koondumine on olemas üksnes siis, kui komisjonil on võimalus lõpetada asjaomane tehing.
- 88 Lisaks on Üldkohus juba märkinud, et kuigi kontrolli omandamine oli vajalik selleks, et komisjon võiks kasutada oma pädevust lõpetada koondumine, ei olnud see vajalik selleks, et tehing kuuluks määruse nr 139/2004 artikli 7 kohaldamisalasse (vt selle kohta 6. juuli 2010. aasta kohtuotsus *Aer Lingus Group vs. komisjon*, T-411/07, EU:T:2010:281, punktid 66 ja 83).
- 89 Esimese väite esimene osa tuleb seega tervikuna tagasi lükata.

b) Kolmanda väite esimene osa, mille kohaselt olid tehingulepingus sisalduva omandamise lõpuleviimisele eelnevad meetmed oma laadilt tehingu juurde kuuluvad ega kujutanud endast koondumise enneaegset läbiviimist

- 90 See osa jaguneb neljaks alaosaks. Esimese kohaselt on rikutud õigusnormi, kuna vaidlustatud otsuses on leitud, et eelnevad meetmed ei ole koondumise juurde kuuluvad või seda ette valmistavad; teise järgi ei andnud tehingulepingus sisalduva tehingu lõpuleviimisele eelnevad meetmed hagejale vetoõigust PT Portugali teatavate otsuste suhtes; kolmanda kohaselt on järeldusega, et tegemist on rikkumisega, rikutud õiguskindluse põhimõtet ning neljanda järgi on trahvide määramisega rikutud õiguskindluse põhimõtet.

1) Esimene alaosa, mille kohaselt on rikutud õigusnormi, kuna vaidlustatud otsuses on leitud, et eelnevad meetmeid ei ole koondumise juurde kuuluvad või seda ette valmistavad

- 91 Esimesena märgib hageja, et SPA artikli 8.2 punktis b on sätestatud, et kui nõutavad tingimused ei ole täidetud hiljemalt 18 kuud pärast selle allkirjastamist, muutub SPA kehtetuks ning kõik selle sätted kaotavad kehtivuse ja neil ei ole toimet tuleviku suhtes. Omandamise lõpuleviimisele eelnevad meetmed, mida loetakse väidetavaks rikkumiseks, keetsid ainult neli kuud ja 11 päeva (vaidlustatud otsuse põhjendus 595). Järelikult isegi juhul, kui need meetmed aitasid kaasa kontrolli üleminekule (mida nad ei teinud), ei saanud need aidata kaasa „kontrolli püsivale üleminekule“, mis puudutab sihtettevõtjat, sest konsolideeritud pädevuseteatise punkti 28 kohaselt ei käsitle määrus nr 139/2004 „tehinguid, mille tulemusel antakse kontroll üle üksnes ajutiselt“.
- 92 Teisena väidab hageja, et ehkki vaidlustatud otsuses on vastavalt komisjoni teatisele koondumistega otseselt seotud ja nendeks vajalike piirangute kohta (ELT 2005, C 56, lk 24; edaspidi „seotud piirangute teatis“) nõustunud, et „tehingu lõpuleviimisele eelnevad meetmed, mis näevad ette selle, kuidas sihtettevõtja peab toimima lepingu allkirjastamise ja tehingu lõpuleviimise vahel, võivad olla õigustatud, et takistada seda, et [...] sihtettevõtjas tehakse olulisi muudatusi“ (vaidlustatud otsuse põhjendus 117), kohaldati selles väga piiravat välistavat kriteeriumi, leides, et need kokkulepped „on õigustatud vaid juhul, kui see ei lähe kaugemale kui rangelt vajalik sihtäriühingu väärtuse säilimise tagamiseks“ (vaidlustatud otsuse põhjendus 71). Ei määruses nr 139/2004 ega seotud piirangute teatises ei ole aga nõutud, et omandamise lõpuleviimisele eelnevate ning sellega otseselt seotud ja selleks vajalike meetmete ainus eesmärk oleks säilitada sihtettevõtja väärtust, sest ülemaailmses väljakujunenud praktikas on tunnustatud, et need meetmed etendavad olulist rolli, sest tagavad omandatava ettevõtja majandustegevuse terviklikkuse lepingu allkirjastamise ja ostu lõpuleviimise vahel. Hageja lisab, et 31. mai 2018. aasta kohtuotsuses Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371), mis kujutab endast ainsat varasemat juhtumit, milles arutati võimalust kohaldada määruse nr 139/2004 artikli 7 lõikes 1 sätestatud keeldu ostu lõpuleviimisele eelnevate meetmete suhtes, välistas Euroopa Kohus selle keelu kohaldamise vaidlusaluse eelneva kohustuse suhtes, leides, et see kohustus kuulus koondumistehingu juurde või valmistas seda ette, ilma et oleks isegi maininud sihtettevõtja väärtuse säilimise kriteeriumi.
- 93 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 94 Esimesena, mis puudutab argumenti nende omandamise lõpuleviimisele eelnenud meetmete kestuse kohta, mida loetakse väidetavaks rikkumiseks, tuleb märkida, et konsolideeritud pädevuseteatise punktis 28, millele hageja viitab, on sätestatud:
- „[Määruse nr 139/2004] artikli 3 lõikes 1 on koondumise mõiste määratletud nii, et see hõlmab üksnes neid tehinguid, mille tulemusel toimub püsiv kontrolli üleminek ja mis toovad kaasa muutuse turu struktuuris [...]. Seega ei käsitle [määrus nr 139/2004] tehinguid, mille tulemusel antakse kontroll üle üksnes ajutiselt. Kontrolli jäädavat üleminekut ei välista siiski asjaolu, et selle aluseks olevad lepingud sõlmitakse kindla tähtajaga, eeldusel et kõnealuseid lepinguid saab pikendada. Koondumine võib toimuda isegi siis, kui lepingul on kindel lõpptähtaeg, kuid lepingu kehtivusaeg on piisavalt pikk, et toimuks asjaomaste ettevõtjate kontrolli jääv üleminek.“
- 95 Tuleb aga tõdeda, et konsolideeritud pädevuseteatise lõik, millele viitab hageja, puudutab koondumise määratlust ja eelkõige koondumistehingu aluseks olevate lepingute kestust. Seejuures tuleneb sellest, et koondumine on läbi viidud, kui ettevõtja üle teostatava kontrolli

üleminek on püsiv, sh siis, kui on määratud kindlaks ajavahemik, mida hõlmab selle aluseks olev leping. Vastupidi hageja väitele ei puuduta see lõik aga tehingu lõpuleviimisele eelnevate meetmete kestust.

- 96 Pealegi – nagu on märgitud punktis 85 eespool – peab selleks, et tegemist oleks koondumisega, olema püsiv just kontrolli üleminek, mitte niisugused meetmed, mis võetakse enne tehingu lõpuleviimist ning mis võivad aidata faktiliselt või õiguslikult kaasa sellisele kontrolli üleminekule, andes võimaluse otsustavalt mõjutada sihtettevõtja tegevust.
- 97 Seega nagu märgib komisjon, rajaneb hageja argument sellel, et on aetud segi koondumise määratlus, mis eeldab kontrolli püsivat üleminekut, ja meede, mis aitab sellisele üleminekule kaasa.
- 98 Teisena küsimuses, mis käsitleb väidetava rikkumise ulatust ja täpsemalt seda, missugus(t)e kriteeriumi(de) põhjal on vaja kindlaks teha, kas ettevalmistavad tingimused kujutavad endast määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 rikkumist, siis esiteks tuleb hageja viite kohta 31. mai 2018. aasta kohtuotsusele Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371) märkida, et selles kohtuotsuses leidis Euroopa Kohus, kellele oli esitatud eelotsusetaotlus, milles paluti tõlgendada määruse nr 139/2004 artikli 7 lõikes 1 ette nähtud peatamiskohustust, et isegi kui kõnealune meede sisaldab asjaomase koondumisega tingimuslikku seost ning võib kuuluda koondumise juurde või seda ette valmistada, ei aita see, hoolimata mõjust, mida see turule võib olla avaldanud, siiski sellisena kaasa ühineva ettevõtja suhtes teostatava kontrolli püsivale üleminekule (31. mai 2018. aasta kohtuotsus Ernst & Young, C-633/16, EU:C:2018:371, punkt 60).
- 99 Seega ei jätnud Euroopa Kohus ühelt poolt kõiki tehingu juurde kuuluvaid ja ettevalmistavaid meetmeid kui niisuguseid määruse nr 139/2004 artikli 7 lõike 1 kohaldamisalast välja ning teiselt poolt ei pidanud ta vajalikuks kasutada mõnd kriteeriumi, et teha kindlaks, kas asjaomane meede võib olla tehingu juurde kuuluv ja ettevalmistav, sest ta ei pidanud vajalikuks välja selgitada, kas see meede kujutab endast tehingu juurde kuuluvat piirangut.
- 100 Hageja viide 31. mai 2018. aasta kohtuotsusele Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371), millega ta püüab tõendada, et on muidki kriteeriume, mis õigustavad niisuguseid omandamise lõpuleviimisele eelnevaid meetmeid, näiteks käsitletaval juhul sihtettevõtja säilimise kriteerium, ei ole asjakohane.
- 101 Teiseks on hageja sõnul veel üheks kriteeriumiks, mida võib arvesse võtta, terviklikkuse kriteerium sihtettevõtja „ärialase terviklikkuse“ mõttes. Omandamise lõpuleviimisele eelnevate meetmetega peaks saama kohustada müüjat konsulteerima ostjaga teatavate tehingute küsimuses, mis võivad mõjutada äritegevuse terviklikkust, olenemata sellest, kas nende tulemuseks on selle väärtuse säilimine, suurenemine või vähenemine. Selle terviklikkuse säilitamine ületab sihtäriühingu väärtuse säilimise kriteeriumi. Järelikult ei saa omandamise lõpuleviimisele eelnevate meetmete õiguspärasus sõltuda rahalistest künnistest, mille ületamisel peavad müüja ja ostja omavahel konsulteerima, nagu komisjon väidab vaidlustatud otsuse punktides 94–98.
- 102 Selles küsimuses tuleb märkida, et seotud piirangute teatise punktis 13 on märgitud, et „[t]avaliselt on koondumise rakendamiseks vajalike kokkulepete eesmärk kaitsta üleantavate varade väärtust“.
- 103 Seotud piirangute teatises ei ole seega välistatud võimalust, et kasutatakse veel muid kriteeriume peale kriteeriumi, milleks on ainult võõrandatava ettevõtja väärtuse range säilimine.

104 Kuna hageja ei ole käesoleva väite raames esitanud siiski ühtegi tõendit, et käsitletaval juhul ei olnud ohtu, et kahjustatakse sihtettevõtja ärialast terviklikkust, on see argument edutu. Selle argumendi võimalikku mõju vaidlustatud otsuse seaduslikkusele analüüsitakse vajaduse korral alles tehingu lõpuleviimisele eelnevate kokkulepete ja rakendamise juhtumite analüüsimise raames.

105 Kolmanda väite esimese osa esimene alaosa tuleb seega tagasi lükata.

2) Teine alaosa, mille kohaselt ei andnud tehingulepingusse lisatud omandamise lõpuleviimisele eelnevad meetmed hagejale vetoõigust PT Portugali teatavate otsuste suhtes

106 Hageja väidab, et SPA artikli 6 lõike 1 punkt b andis talle ainult piiratud konsulteerimisõigused, mis ei andnud talle „strateegiliste otsuste suhtes vetoõigust“ konsolideeritud pädevusteatise punkti 54 tähenduses. Neid ei saa niisiis pidada vetoõigusteks. Hageja rõhutab, et otsus konsulteerida SPA artikli 6 lõike 1 punktis b nimetatud juhtudel kuulus igal juhtumil eranditult Oile, ta oli selle sätte järgi kohustatud andma oma nõusoleku otsustele, mille osas temaga konsulteeriti – v.a juhul, kui ta põhjendab oma keeldumist –, ning SPAs oli Oi-poolse teatavate meetmete rikkumise ainsa tagajärjena ette nähtud õigus saada tekkinud kahju eest hüvitist.

107 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

108 Komisjon rõhutab vaidlustatud otsuse põhjenduses 112, et on korraga laialdaselt kasutatav ja asjakohane kasutada ostu-müügilepingus sätteid, millega kaitstakse omandatud ettevõtte väärtust ostulepingu allkirjastamise ja tehingu lõpuleviimise vahelisel ajal. Niisugune kokkulepe müüja ja ostja vahel, mis määrab ära sihtettevõtja tegevuse, saab mõistlikult õigustatud olla siiski üksnes juhul, kui see on rangelt piiratud sihtettevõtja väärtuse säilimiseks vajalikuga ega anna ostjale võimalust otsustavalt mõjutada seda ettevõtjat, näiteks tema äritehingute või äristrateegia normaalset käiku. Komisjoni sõnul ei olnud SPA artikli 6 lõike 1 punkti b mõned sätted siiski rangelt piiratud sihtettevõtja väärtuse säilimise säilitamisega, vaid võimaldasid hagejal otsustavalt mõjutada PT Portugali.

109 Selles küsimuses tuleb märkida, et SPA artikli 6 lõike 1 punktis b on nähtud ette:

„[M]üüja tagab kuni ostu lõpuleviimiseni selle, et – v.a ostja kirjalikul nõusolekul (mille andmisest ei saa põhjendamatult keelduda või mida ei saa edasi lükata [...]) – ükski kontserni äriühing[, st PT Portugal ja selle tütarettevõtjad,] [...] ei võta ette ühtegi allpool nimetatud tegevust, [...] kusjuures ühe kuu möödumisel täitmiskuupäevast muudetakse allpool näidatud rahalisi künniseid automaatselt, et i) igasugune viide 5 miljoni euro suurusele künnisele asendataks 1 miljoni euro suuruse künnisega [...]:

[...]

ii) sõlmida leping, võtta kohustus või vastutus (sh tingimuslik vastutus), mille väärtus ületab kogusummas 5 miljonit eurot, või

iii) võtta kohustus, mille väärtus on üle 5 miljoni euro ja mille kestus on enam kui kolm kuud või millest ei saa taganeda kuni kolme kuu pikkuse etteteatamisega, või

[...]

vii) sõlmida ükskõik missugune leping, mida võib pidada oluliseks lepinguks, taganeda sellest või muuta seda või

[...]

ix) kui eelarves ei ole sätestatud teisiti, osta ja nõustuda ostma kõiki varasid, mille koguväärtus ületab 5 miljonit eurot, või

[...]

xviii) võtta tööle uus direktor või tippjuht või

[...]

xx) lõpetada ükskõik missuguse direktori või tippjuhiga sõlmitud leping või muuta selle tingimusi, välja arvatud juhul, kui on mõjuv põhjus, mis lepingu lõpetamist õigustab, või

[...]

xxvi) muuta tema hinnapoliitikat või hinnakirja niisugusena, nagu seda kohaldatakse klientidele mõeldud toodete või teenuste suhtes (peale eelarves näidatu), või muuta ükskõik missuguseid olemasolevaid kliendilepingu tüüptingimusi, v.a igapäevaste tegevuste puhul teatavate konkreetsete klientidega, et vältida [klientuuri] vähenemist, või

xxvii) sõlmida, muuta või lõpetada iga oluline leping, v.a kui see on õigustatud või toimub tavapäraste tehingute raames [...]"

- 110 Mis puudutab esiteks SPA artikli 6 lõike 1 punkti b alapunkte xviii ja xx, mis käsitlevad direktorite ja tippjuhtide ametisse nimetamisi või ametist vabastamisi või nende lepingute muutmisi, siis nagu komisjon vaidlustatud otsuses nõustub (põhjendus 75), võib õigus teha järelevalvet võõrandatava ettevõtja töötajate üle olla õigustatud selleks, et säilitada ettevõtja väärtust koondumislepingu allkirjastamise ja tehingu lõpuleviimise vahel, näiteks teatavate ettevõtja väärtuse seisukohast oluliste töötajate puhul või selleks, et takistada muudatusi ettevõtja põhikuludes.
- 111 Komisjon väidab siiski vaidlustatud otsuses (põhjendus 76), et vetoõigus ükskõik missuguse direktori või tippjuhtide ametisse nimetamise või ametist vabastamise või lepingu muutmiste osas näib minevat kaugemale, kui on vajalik, et säilitada sihtettevõtja väärtust, ning võimaldab ostjal mõjutada viimase äristrateegiat. SPA artikli 6 lõike 1 punkti b alapunktid xviii ja xx on komisjoni sõnul äärmiselt laiad ning hõlmavad määramata töötajate kategooriat, kelle iga liiget sihtettevõtja väärtus ei saagi puudutada.
- 112 Selles küsimuses tuleb märkida, et kuigi hageja ei sea kahtluse alla komisjoni väidet, et need punktid hõlmavad määramata töötajate kategooriat, tundub see väide väär. Hagiavalduse lisas A.48 on esitatud PT Portugali „direktorite“ nimekiri, nimelt kaheksa direktorit. Ka lisas A.49 on esitatud „tippjuhtide“ nimekiri, milles on kaks isikut.
- 113 SPA artikli 6 lõike 1 punkti b alapunktide xviii ja xx sõnastus ei olnud seega „äärmiselt lai“, vaid mõeldi ainult PT Portugali juhtkonda.

- 114 Igal juhul ei saa see tõdemus seada kahtluse alla selle argumendi õigsust, mille komisjon esitas vaidlustatud otsuses ning mille kohaselt anti SPA artikli 6 lõike 1 punkti b alapunktidega xviii ja xx hagejale võimalus osaleda PT Portugali juhtkonna struktuuri kindlaksmääramises. Nagu komisjon vaidlustatud otsuses rõhutab, võib esitada arutluskäigu analoogia alusel konsolideeritud pädevuseteatise punktiga 67, mis puudutab mõistet „vetoõigus“ ja milles on nähtud ette, et „üldjuhul [annavad] ühiskontrolli vetoõigused selliste otsuste ja küsimuste puhul nagu [...] tippjuhtkonna ametisse määramine“. Ka selle teatise punktis 69 on märgitud, et „[õ]igus osaleda tippjuhtkonna struktuuri, näiteks nõukogu liikmete määramisel annab omanikule tavaliselt võimaluse otsustavalt mõjutada ettevõtja äripoliitikat“.
- 115 Mis puudutab teiseks SPA artikli 6 lõike 1 punkti b hinnapoliitikat käsitlevat alapunkti xxvi, siis selle sõnastus on väga lai, kohustades PT Portugali saama hagejalt kirjaliku nõusoleku suure hulga otsuste puhul, mis puudutavad hindu ja lepinguid klientidega. Nagu märgib ka komisjon, toob konkreetselt asjaolu, et PT Portugali hinnapoliitikat ja tema hinnakirja ei olnud kindlaks määratud, kaasa kohustuse saada hageja kirjalik nõusolek ükskõik missuguseks hinnamuutuseks. Lisaks andis kohustus saada hageja kirjalik nõusolek kliendilepingute tüüptingimuste muudatuste kohta hagejale võimaluse olla vastu ükskõik missugusele muudatusele PT Portugali kliendilepingutes.
- 116 Mis puudutab kolmandaks SPA artikli 6 lõike 1 punkti b alapunkte ii, iii, vii, ix ja xxvii, mis annavad hagejale võimaluse võtta osa teatavat liiki lepingute sõlmimisest, mida PT Portugal võib enne omandamise lõpuleviimist sõlmida, neid lepinguid lõpetada või muuta, siis komisjoni sõnul lähevad need tingimused – võttes arvesse kaubanduslikke küsimusi, mida need tingimused hõlmavad, ja asjaolu, et mõne sätte suhtes kohaldatavad rahalised künnised on madalad – kaugemale sellest, mis on vajalik, et takistada oluliste muudatuste tegemist PT Portugali tegevuses ja säilitada seega hageja investeringu väärtust (vaidlustatud otsuse põhjendus 117).
- 117 Selles küsimuses võib ainult möönda, et SPA artikli 6 lõike 1 punkti b alapunktides ii, iii, vii, ix ja xxvii kehtestatud piiranguid on nii palju, need on nii ulatuslikud ja rahalised künnised on nii madalad, et tuleb tõdeda, et need lähevad tõesti kaugemale sellest, mis on hageja investeringu väärtuse säilitamiseks vajalik.
- 118 Lisaks rõhutab komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 102 ka – ilma et hageja oleks talle vastu väielnud –, et oma 20. oktoobri 2017. aasta vastuses 6. oktoobri 2017. aasta teabetaotlusele (vt punkt 23 eespool) kinnitas Oi, et tema tõlgendab SPAd nii, et see tähendab, et ta peab küsima hagejalt viimase nõusolekut kõikide oluliste lepingute kohta, ükskõik kas need on osa tavapärasest äritegevusest või mitte.
- 119 Selles küsimuses tuleb märkida, et selles 20. oktoobri 2017. aasta vastuses selgitas Oi, et rahalised künnised ja SPA artikli 6 lõike 1 tingimused määrati kindlaks pärast mitut läbirääkimiste vooru tema ja hageja vahel, kes olid vahetanud mitu SPA projekti, ning rahalised künnised, mille tema välja pakkus, olid esialgu palju kõrgemad.
- 120 Lisaks selgitas Oi selles 20. oktoobri 2017. aasta vastuses, et kuigi vea tõttu, mille eest on vastutavad mõlemad lepinguosalisel, kattuvad artikli 6 lõike 1 punkti b alapunkt vii ja artikli 6 lõike 1 punkti b alapunkt xxvii osaliselt, pidas ta paremaks asuda seisukohale, et SPA artikli 6 lõike 1 punkti b alapunkt vii, mis sisaldab piiravaid tingimusi kui need, mis on nähtud ette SPA artikli 6 lõike 1 punkti b alapunktis xxvii, oli viimase suhtes ülimuslik, et mitte võtta riski, et hageja esitab talle pretensiooni.

- 121 Seega oli komisjonil õigus, kui ta leidis vaidlustatud otsuse põhjenduses 108, et Oi kohustus saada hageja kirjalik nõusolek, et sõlmida suurt hulka lepinguid, neid lõpetada või muuta, andis hagejale võimaluse määrata kindlaks PT Portugali äristrateegia – võimalus, mis läks kaugemale, kui oli viimase väärtuse kaitsmiseks vajalik.
- 122 Hageja argumendid ei sea seda järeldust kahtluse alla.
- 123 Mis puudutab esiteks hageja viidet konsolideeritud pädevusteatisel punktile 54, siis tuleb märkida, et selle sätte kohaselt on „ainukontrolliga“ tegemist siis, kui ainult ühel ettevõtjal on teise ettevõtja üle otsustav mõju. See on nii eelkõige siis, kui ainukontrolli omaval ettevõtjal on õigus võtta vastu teist ettevõtjat käsitlevaid strateegilisi ärialaseid otsuseid.
- 124 Tuleb aga tõdeda, et käsitleval juhul ei ole vaja teada mitte seda, kas SPA artikli 6 lõike 1 punktiga b anti hagejale „ainukontroll“ PT Portugali üle – sest komisjon ei väida, et hageja oleks saanud niisuguse kontrolli –, vaid seda, kas see sätte tõi kaasa PT Portugali üle teostatava kontrolli – kas või osalise – ülemineku.
- 125 Hageja viide konsolideeritud pädevusteatisel punktile 54 ei ole seega asjakohane.
- 126 Teiseks kinnitab vastupidi hageja väitele asjaolu, et kui Oi ei järgi oma kohustust mitte võtta ette ühtegi SPA artikli 6 lõike 1 punktis b nimetatud tegevust, saamata ostja kirjalikku nõusolekut, toob see kaasa hageja õiguse saada hüvitist, et tegemist on tõesti vetoõiguse, mitte lihtsalt konsulteerimisõigusega.
- 127 Seda seisukohta ei sea kahtluse alla hageja argument, et ta oli kohustatud andma oma nõusoleku otsusteks, mille osas temaga konsulteeriti, v.a juhul, kui ta põhjendab oma keeldumist. Niisugune argument puudutab põhjuseid, miks hageja võib õiguspäraselt keelduda oma nõusoleku andmisest, mitte otseses tähenduses vetoõiguse olemasolu või laadi.
- 128 Nagu ilmneb vaidlustatud otsuse põhjendusest 316, milles on viidatud hageja 2. aprilli 2015. aasta kirjale, mille ta saatis Oile, võib märkida, et hageja keeldus vahel sõnaselgelt andmast oma nõusolekut.
- 129 Hagejal ei ole seega õigus, kui ta väidab, et SPA artikli 6 lõike 1 punkt b kujutas endast ainult konsulteerimisõigust, mitte vetoõigust.
- 130 Tuleb tõdeda, et hageja ei esita ühtegi tõendit, et vetoõigus ükskõik missuguse direktori või tippjuhi ametisse nimetamise või tema lepingu lõpetamise või muutmise suhtes (SPA artikli 6 lõike 1 punkti b alapunktid xviii ja xx), vetoõigus PT Portugali hinnapoliitikat käsitlevate otsuste ja klientidele pakutava hinnakirja suhtes (SPA artikli 6 lõike 1 punkti b alapunkt xxvi) ning õigus sõlmida teatavat liiki lepinguid ja neid lõpetada või muuta (SPA artikli 6 lõike 1 punkti b alapunktid ii, iii, ix ja xxvii) olid vajalikud, et tagada võõrandatava ettevõtja väärtuse säilimine või vältida selle ärilise terviklikkuse kahjustamist.
- 131 Komisjon leidis vaidlustatud otsuse põhjendustes 55 ja 177 seega õigesti, et SPA artikli 6 lõike 1 punktis b ette nähtud vetoõigused ületasid seda, mis oli vajalik sihtettevõtja väärtuse säilitamiseks kuni tehingu lõpuleviimiseni, andes hagejale võimaluse teostada sihtettevõtja üle kontrolli. Lisaks ei ilmne ühestki toimiku materjalist, et need vetoõigused võisid aidata vältida seda, et kahjustatakse sihtettevõtja ärilist terviklikkust.

132 Lisaks tuleb märkida, et ettevalmistavaid tingimusi kohaldati vahetult, v.a juhul, kui oli teisiti sätestatud. Seega oli hagejal võimalus seda otsustavat mõju avaldada juba alates SPA allkirjastamise päevast, 9. detsembrist 2014, st enne koondumisest teatamise kuupäeva, mis leidis aset 25. veebruaril 2015.

133 Kolmanda väite esimese osa teine alaosa tuleb seega tagasi lükata.

3) Kolmas alaosa, mille kohaselt rikuti õiguskindluse põhimõtet järelausega, et tegu on rikkumisega

134 Hageja sõnul on vaidlustatud otsusega rikutud õiguskindluse põhimõtet, kuna tehingulepingusse lisatud omandamise lõpuleviimisele eelnevad meetmed peegeldavad komisjoni praktikat ning väljakujunenud praktikat ühinemiste ja omandamiste valdkonnas ülemaailmsel tasandil.

135 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

136 Kõigepealt, nagu märgib komisjon, näivad hageja argumendid, mis rajanevad ühelt poolt SPA artikli 6 lõike 1 punktis b sätestatud tingimuste ning teiselt poolt komisjoni varasemate otsuste ning väidetava ülemaailmse ühinemiste ja omandamiste praktika võrdlusel, puudutavat enam õiguspärase ootuse kaitse kui õiguskindluse põhimõtet.

137 Igal juhul tuleneb õiguspärase ootuse kaitse põhimõte, mis on liidu õiguse aluspõhimõte, otseselt õiguskindluse põhimõttest, mis nõuab õigusnormide selgust ja täpsust ning mille eesmärk on tagada liidu õigusega reguleeritavate olukordade ja õigussuhete ootuspärasus (5. septembri 2014. aasta kohtuotsus *Éditions Odile Jacob vs. komisjon*, T-471/11, EU:T:2014:739, punkt 90).

138 Juhul kui hageja argumenti on vaja mõista nii, et rikutud on õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, tuleb komisjoni varasema otsuste tegemise praktika kohta meenutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on sellele põhimõttele õigus tugineda igal isikul, kelles liidu ametiasutus on tekitanud põhjendatud ootusi. Õigus tugineda õiguspärase ootuse kaitsele eeldab seda, et täidetud on kolm tingimust. Esiteks peavad liidu pädevad ametiasutused olema huvitatud isikule andnud pädevatest ja usaldusväärsetest allikatest pärit täpseid, tingimusteta ning ühtelangevaid kinnitusi. Teiseks peavad need kinnitused olema sellised, et isikul, kellele need on antud, tekib õiguspärane ootus. Kolmandaks peavad need kinnitused olema kooskõlas kohaldatavate õigusnormidega (vt 5. septembri 2014. aasta kohtuotsus *Éditions Odile Jacob vs. komisjon*, T-471/11, EU:T:2014:739, punkt 91 ja seal viidatud kohtupraktika).

139 Käsitletaval juhul ei ole komisjon andnud hagejale vähimatki teavet, mida saaks tõlgendada kui võimalust koondumine osaliselt läbi viia.

140 Lisaks võib komisjoni otsuste tegemise praktikat muuta vastavalt sellele, kuidas muutuvad asjaolud või kujuneb komisjoni analüüs (vt 23. mai 2019. aasta kohtuotsus *KPN vs. komisjon*, T-370/17, EU:T:2019:354, punkt 80 ja seal viidatud kohtupraktika).

141 Näiteks on Üldkohus juba otsustanud, et asjaolu, et varasemates otsustes ei pannud komisjon samalaadset tegevust süüks vastutavatele ettevõtjatele, ei saanud tekitada põhjendatud ootust, et komisjon tulevikus selliseid ettevõtjaid rikkumistes ei süüdistata või neid selle eest ei karista, kui uue suuna võtmine komisjoni otsustuspraktikas põhineb asjasse puutuvate õigusnormide ulatuse õigel tõlgendusel (vt selle kohta 8. septembri 2010. aasta kohtuotsus *Deltafina vs. komisjon*, T-29/05, EU:T:2010:355, punkt 428).

- 142 Pealegi võib märkida, et nagu ilmneb vaidlustatud otsuse põhjendusest 611, oli komisjonil oma vaidlustatud otsusest varasemas otsuste tegemise praktikas juba võimalus karistada ettevõtjat selle eest, et viimane viis koondumise läbi enne, kui ta sellest teatas ja see siseturuga kokkusobivaks tunnistati (vt 10. juuni 2009. aasta otsus K(2009) 4416 (lõplik), millega määratakse trahv koondumistehingu läbiviimise eest määruse (EMÜ) nr 4064/89 artikli 7 lõiget 1 rikkudes (juhtum COMP/M.4994 – Electrabel/Compagnie nationale du Rhône), ning 23. juuli 2014. aasta otsus C(2014) 5089 (final), millega määratakse trahvid koondumistehingu läbiviimise eest määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 rikkudes (juhtum COMP/M.7184 – Marine Harvest/Morpol)).
- 143 Hageja ei saa seega väita, et komisjoni otsuste tegemise praktika tekitab temas õiguspärase ootuse.
- 144 Hageja argumendi kohta, et tema tegevus on kooskõlas ülemaailmse praktikaga ühinemiste ja omandamiste valdkonnas, piisab kui tõdeda, et igal juhul ei too ta ühtegi näidet, mil oleks antud luba lepingusäteteks, mis andsid vetoõigusi, mis ületasid seda, mis oli vajalik sihtettevõtja väärtuse säilitamiseks kuni tehingu lõpuleviimiseni, ning andsid nii võimaluse kontrollida sihtettevõtjat.
- 145 Hageja argument, mõistetuna nii, et vaidlustatud otsusega on rikutud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet, on seega põhjendamatu ja tuleb tagasi lükata.
- 146 Kui hageja argumenti tuleb mõista nii, et rikutud on õiguskindluse põhimõtet, sest niisugune teatamiskohustus ja peatamiskohustus, mis on nähtud ette määruse nr 139/2004 artikli 4 lõikes 1 ja artikli 7 lõikes 1, ei ole selged, näib hageja argument kattuvat sellega, mille ta esitas esimese väite raames, milles ta väidab, et mõiste „läbiviimine“ laiendamine koondumise juurde kuuluvatele meetmetele viiks selle mõiste liiga ulatusliku laiendamiseni. Hageja sõnul on niisugune laiendamine vastuolus harta artikli 49 lõikega 1 ja EIÕK artikliga 7 tagatud seaduslikkuse põhimõttega. Hageja rõhutab, et harta artikli 49 lõikes 1 ja EIÕK artiklis 7 on sätestatud põhimõte, et ainult tegevuse eest, mis on karistusõiguse kohaselt karistatav (*nullum crimen sine lege*), saab määrata kriminaalkaristuse (*nulla poena sine lege*).
- 147 Selles küsimuses tuleb meenutada, et süütegude ja karistuste seaduslikkuse põhimõtet (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) ei saa tõlgendada nii, et see keelustab sätete järkjärgulise täpsustamise kohtupoolse tõlgenduse abil (28. juuni 2005. aasta kohtuotsus Dansk Rørindustri jt vs. komisjon, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, EU:C:2005:408, punkt 217). Euroopa Inimõiguste Kohtu praktika kohaselt on olenemata sellest, kui täpselt õigusnorm ka kirja on pandud, kohtupoolse tõlgenduse andmine möödapääsmatu, ja alati on vaja selgitada ebaselgeid punkte ning kohandada normi sõnastust asjaolude muutumisel (8. juuli 2008. aasta kohtuotsus AC-Treuhand vs. komisjon, T-99/04, EU:T:2008:256, punkt 141).
- 148 Kuigi süütegude ja karistuste seaduslikkuse põhimõte (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) võimaldab põhimõtteliselt vastutust käsitlevaid õigusnorme järk-järgult selgitada kohtupoolse tõlgenduse abil, võib sellega siiski olla vastuolus niisuguse normi uue tõlgenduse tagasiulatu kohaldamine, millega määratakse kindlaks rikkumine. Eriti on see nii, kui selline tõlgendus ei olnud mõistlikult ette nähtav rikkumise toimepanemise ajal, arvestades eriti tõlgendust, millest lähtuti kohtupraktikas sel ajal selle sätte puhul. Lisaks sõltub ootuspärasuse mõiste ulatus suurel määral asjaomase teksti sisust, käsitletavast ainevaldkonnast ning normi adressaatide arvust ja nende isikutest; seaduse ootuspärasuse põhimõttega ei ole vastuolus see, kui asjaomane isik peab pöörduma õigusnõuandja poole, et konkreetsetel asjaoludel hinnata piisava mõistlikkusega kindla teo tagajärgi. See on nii eelkõige nende kutseala esindajate puhul, kes on harjunud oma

kutsetegevuses üles näitama suuremat hoolsust. Neilt võib seega oodata suuremat hoolt sellise tegevusega kaasnevate riskide hindamisel (28. juuni 2005. aasta kohtuotsus Dansk Rørindustri jt vs. komisjon, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ja C-213/02 P, EU:C:2005:408, punktid 217–219, ning 8. juuli 2008. aasta kohtuotsus AC-Treuhand vs. komisjon, T-99/04, EU:T:2008:256, punkt 142).

- 149 Eelnevatest kaalutlustest ilmneb, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 ulatuse tõlgendus peab olema juba rikkumise toimepanemise ajal piisavalt ettenähtav, arvestades selle sätte teksti, nagu seda on tõlgendatud kohtupraktikas (vt analoogia alusel 8. juuli 2008. aasta kohtuotsus AC-Treuhand vs. komisjon, T-99/04, EU:T:2008:256, punkt 143).
- 150 Selles küsimuses tuleb märkida, et 31. mai 2018. aasta kohtuotsus Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371) ja 4. märtsi 2020. aasta kohtuotsus Marine Harvest vs. komisjon (C-10/18 P, EU:C:2020:149), millele on viidatud eespool punktis 76, kuulutati pärast SPA allkirjastamist.
- 151 Sellegipoolest tuleb meenutada, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 sõnastusest nähtub selgelt, et ühenduse seisukohast olulisest koondumisest tuleb teatada enne selle läbiviimist ning seda ei tohi läbi viia enne sellest varem teatamist ja selleks loa saamist (26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Marine Harvest vs. komisjon, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 246). Ükski neist sätetest ei sisalda laiaulatuslikke mõisteid ega ebamääraseid kriteeriume (26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Marine Harvest vs. komisjon, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 379).
- 152 Lisaks tuleb märkida, et ühelt poolt oli komisjonil – nagu on märgitud eespool punktis 142 – juba enne SPA allkirjastamise kuupäeva võimalus karistada ühte ettevõtjat selle eest, et ta viis koondumise läbi enne, kui sellest teatas ja see tunnistati siseturuga kokkusobivaks.
- 153 Teiselt poolt oli Üldkohtul juba enne SPA allkirjastamise kuupäeva võimalus märkida, et koondumist ei tohi läbi viia enne, kui komisjon on andnud selleks loa. Üldkohus oli juba märkinud – küll esmasel vaatlusel –, et arvestades lühikest tähtaega, mille jooksul komisjon peab menetlema teatatud koondumist, ja erinevaid tegureid, mis võivad igal üksikul juhul viia kontrollini, on õiguspärane, et komisjon palub osalistel mitte teha toiminguid, mis võivad viia kontrolli muutumiseni (18. märtsi 2008. aasta kohtumäärus Aer Lingus Group vs. komisjon, T-411/07 R, EU:T:2008:80, punkt 94).
- 154 Lõpuks tuleneb eelnevast analüüsist, et hageja võis mõista, et SPA artikli 6 lõike 1 punktis b ette nähtud ettevalmistavad tingimused kujutavad endast koondumise läbiviimist, millega rikutakse määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1.
- 155 Kui hagejal oli vähimgi kahtlus, kas need tingimused on kooskõlas määruse nr 139/2004 artikli 4 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1, pidi ta igal juhul konsulteerima komisjoniga. Kahtluse korral määruse nr 139/2004 kohaste kohustuste osas on ettevõtja kohane tegevus pöörduda komisjoni poole (vt 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Marine Harvest vs. komisjon, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 256 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 156 Kolmanda väite esimese osa kolmas alaosa tuleb niisiis tagasi lükata.

4) Neljas alaosa, mille kohaselt on karistamisega rikutud õiguskindluse põhimõtet

- 157 Hageja sõnul on vaidlustatud otsusega rikutud õiguskindluse põhimõtet, karistades teda lepingu eest, mis kopeeris täpselt standardset praktikat turul ühinemiste ja omandamiste valdkonnas ning komisjoni praktikat määruse nr 139/2004 alusel. Lisaks rõhutab hageja, et ta esitas SPA komisjonile teatamisprojekti lisana 3. veebruaril 2015 (vt punkt 9 eespool) ning uuesti teate lisana 25. veebruaril 2015 (vt punkt 10 eespool). Kuigi komisjon sai SPA sisust teada veel enne, kui talle teatati tehingust, ei väljendanud ta mingit muret ega esitanud ühtegi seisukohta SPA artikli 6 lõike 1 punktis b ette nähtud omandamise lõpuleviimisele eelnevate meetmete kohta – vastupidi sellele, mida ta oli teinud juhtumil, mille kohta tehti 27. juuni 2007. aasta otsus K(2007) 3104, millega tunnistatakse koondumine ühisturu ja EMP lepinguga kokkusobimatuks (juhtum COMP/M.4439 – Ryanair/Aer Lingus), ning mil ta kohustas Ryanairi mitte kasutama oma Aer Linguse aktsiatega seotud hääleõigusi.
- 158 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 159 Tuleb märkida, et neljas alaosa kordab sisuliselt argumente, mille hageja esitas kolmanda alaosa raames.
- 160 Nagu meenutatud punktis 48 eespool, on määruse nr 139/2004 artikli 14 lõike 2 punktides a ja b selgelt sätestatud, et komisjon võib ettevõtjat karistada, kui viimane on rikkunud määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1.
- 161 Tuleb ka meenutada, et see ei ole esimene kord, mil ettevõtjaid karistatakse vastavalt määruse nr 139/2004 artikli 14 lõike 2 punktidele a ja b selle eest, et nad on rikkunud määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 (vt punkt 142 eespool).
- 162 Lisaks tuleb tõdeda – nagu ilmneb Üldkohtu praktikast ja konkreetsemalt 18. märtsi 2008. aasta kohtumäärusest Aer Lingus Group vs. komisjon (T-411/07 R, EU:T:2008:80, punkt 94) –, et teatatud koondumise analüüsimiseks, võttes arvesse erinevate niisuguste tegurite kombinatsiooni, mida võib arvesse võtta, on vaja aega. Käsitletaval juhul tuleb märkida, et ehkki hageja esitas SPA tõesti komisjonile 3. veebruaril 2015 teatamisprojekti käsitleva e-kirja lisana, oli sellel e-kirjal palju lisasid, kokku 200 lehekülge (SPAs on 71 lehekülge). Kuna nende dokumentide läbivaatamine nõuab aega, ei saa asjaolu, et komisjon ei reageerinud kiiresti, tõlgendada kui vaikimisi antud luba koondumiseks. Muide, ühes 3. veebruari 2015. aasta e-kirjale eelnevas e-kirjas oli komisjon hageja palve peale, et viimane ütleks sõnaselgelt, et tal ei ole projektile vastuväiteid, teda vastuseks saadetud e-kirjaga hoiatanud, et menetluse selles etapis ei ole tal kavas esitada kommentaare.
- 163 Lisaks rikkus hageja määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 igal juhul juba 9. detsembril 2014, nagu on märgitud eespool punktis 132.
- 164 Nende sätete rikkumine oli seega juba toime pandud, kui 18. detsembril 2014 algas hageja ja komisjoni vahel teatamiseelne suhtlemine, kuigi komisjonile teatati koondumiskavast juba 31. oktoobril 2014.
- 165 Mis puudutab hageja argumenti, et asjas, milles tehti otsus K(2007) 3104 (juhtum COMP/M.4439 – Ryanair/Aer Lingus), kohustas komisjon Ryanairi mitte kasutama oma hääleõigusi, siis piisab märkusest, et kui komisjon palus Ryanairil mitte kasutada oma hääleõigusi, siis palus ta sellel ettevõtjal ainult vältida enda niisugusesse olukorda panemist, kus ta viib läbi

koondumise (vt selle kohta 6. juuli 2010. aasta kohtuotsus *Aer Lingus Group vs. komisjon*, T-411/07, EU:T:2010:281, punkt 83). Tookord ei olnud määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 rikutud veel enne koondumisest teatamist.

166 Võib ka märkida, et nagu rõhutab komisjon, kohustavad määruse nr 139/2004 artikli 4 lõige 1 ja artikli 7 lõige 1 ainult teatajat hoolitsema selle eest, et võetakse meetmed, mis on vajalikud tagamaks, et koondumist ei viida läbi enne sellest teatamist ja selleks loa saamist.

167 Kuigi määruse nr 139/2004 artikli 8 lõike 5 punktis a on nähtud ette, et „[k]omisjon võib võtta asjakohaseid ajutisi meetmeid tõhusa konkurentsi tingimuste taastamiseks või säilitamiseks, kui koondumine [...] on ellu viidud artiklit 7 rikkudes ning otsust koondumise [sise]turuga kokkusobivuse kohta ei ole veel tehtud“, ei ole talle kehtestatud mingit kohustust.

168 Hageja argument, et karistamisega on rikutud õiguskindluse põhimõtet, tuleb seega tagasi lükata.

169 Kolmanda väite esimese osa neljas alaosa on niisiis vaja tagasi lükata.

c) Kolmanda väite teine osa, et enne tehingu lõpuleviimist ei mõjutanud hageja PT Portugali tegelikult otsustavalt

170 Vaidlustatud otsuse põhjendustes 178–371 näitas komisjon ära seitse juhtumit, mis tõendavad, et hageja mõjutas PT Portugali otsustavalt ja viis koondumise läbi enne selleks loa saamist.

171 Hageja sõnul on vaidlustatud otsuses tehtud järeldused toimiku materjalide väärade hindamise tulemus. Esimesena jäi ainukontroll PT Portugali üle kuni tehingu lõpuleviimiseni Oile. Teisena konsulteeriti hagejaga ainult väga vähestes küsimustes, mida PT Portugali nõukogu arutas lepingu allkirjastamise ja koondumiseks loa saamise vahel. Kolmandana ei ole hagejaga konsulteerimine vaidlustatud otsuse punktis 4.2.1 nimetatud seitsmel juhul tõend koondumise enneaegse läbiviimise kohta. Esiteks ei aidanud ükski nendest seitsmest juhtumist kaasa PT Portugali üle teostatava kontrolli püsivale üleminekule, sest need seitse juhtumit, mida mainib komisjon, puudutasid küsimusi, millel ei olnud funktsionaalset seost koondumise läbiviimisega, ega kujutanud endast isegi tehingut ettevalmistavaid toiminguid 31. mai 2018. aasta kohtuotsuse *Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371)* tähenduses. Teiseks oli nende seitsme juhtumi eesmärk ainult säilitada sihtettevõtja *status quo* tehingu lõpuleviimisele eelneval ajal ning vältida igasuguseid häireid, mis võivad kahjustada PT Portugali väärtust või terviklikkust. Lisaks kiitis hageja enamikul juhtudel ainult heaks toimimisviisi, mille PT Portugal välja pakkus, või küsis lihtsalt täiendavat teavet, et mõista, milles see täpselt seisneb.

172 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

173 Mis puudutab esimesena hageja argumenti, et ainukontroll PT Portugali üle jäi kuni tehingu lõpuleviimiseni Oile, siis tuleb meenutada, et asjakohane kriteerium selgitamiseks välja, kas on rikutud määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1, ei ole „ainukontrolli“ kriteerium, vaid kriteerium, et sihtettevõtja üle teostatav kontroll on püsivalt üle läinud – üleminek, mis tuleneb eelkõige selle kontrolli omandamisest, kusjuures kontroll seisneb eelkõige lepinguga antud võimaluses otsustavalt mõjutada tema tegevust (vt punkt 76 eespool).

174 Argument, et ainukontroll PT Portugali üle jäi kuni tehingu lõpuleviimiseni Oile, ei ole ühtlasi faktiliselt õige, nagu tuleneb nii SPA ettevalmistavatest tingimustest, millega anti hagejale võimalus avaldada otsustavat mõju juba alates selle dokumendi allkirjastamisest (vt punkt 132

eespool), kui ka tuvastatud asjaolust, et hageja mõjutas enne tehingu lõpuleviimist tegelikult otsustavalt PT Portugali tegevuse mõnda aspekti (vt esimene ja neljas juhtum, vastavalt punktid 181 ja 199 tagapool).

- 175 Hageja esimene argument tuleb seega tagasi lükata.
- 176 Mis puudutab teisena hageja argumenti, et temaga konsulteeriti ainult väga vähestes küsimustes, eelkõige kolme otsuse osas, mis puudutasid telesaadete edastamise lepingute pikendamist või sõlmimist, kuid mitte niisuguste saadetega seotud ülejäänud kaheksa otsuse osas, siis tuleb tuvastada, et asjaolu, et hagejaga konsulteeriti üksnes teatavas arvus küsimustes, ei saa seada kahtluse alla küsimust, kas need konsulteerimised võisid kujutada endast rikkumist ja kas sihttettevõtjat mõjutati otsustavalt.
- 177 Hageja teine argument tuleb niisiis tagasi lükata.
- 178 Kolmandana, mis puudutab hageja argumenti, et temaga konsulteerimine vaidlustatud otsuse punktis 4.2.1 nimetatud seitsmel juhul ei ole tõend koondumise enneaegse läbiviimise kohta, siis esiteks, mis puudutab hageja väidet, et need seitse juhtumit, mida mainib komisjon, puudutasid küsimusi, millel ei olnud funktsionaalset seost koondumise läbiviimisega, ega kujutanud endast isegi tehingut ettevalmistavaid toiminguid 31. mai 2018. aasta kohtuotsuse Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371) tähenduses, tuleb märkida, et kohtuasjas, milles tehti see kohtuotsus, pidi Euroopa Kohus tegema kindlaks, kas lepingu lõpetamine kujutab endast koondumise enneaegset läbiviimist.
- 179 Käsitletaval juhul ei kinnitanud komisjon vaidlustatud otsuses, et hageja tegevus oli funktsionaalselt seotud koondumise läbiviimisega või kujutas endast ettevalmistavat toimingut, vaid ainult, et ta oli oma tegevusega tõesti teostanud kontrolli PT Portugali tegevuse paljude aspektide üle enne heakskiitva otsuse tegemist.
- 180 Mis puudutab teiseks kõigepealt hageja väidet, et „enamikul juhtudest“ kiitis ta ainult heaks toimimisviisi, mille PT Portugal välja pakkus, või küsis lihtsalt täiendavat teavet, siis tuleb tõdeda, et ta tunnistab nõnda, et mõnikord ei kiitnud ta PT Portugali valikuid heaks.
- 181 Mis puudutab seejärel täpsemalt nendest seitsmest juhtumist esimest, milleks on tagantjärgi arvega makstavate mobiilsideteenuste edendamise kampaania, siis vaidlustatud otsusest tuleneb, et selle kampaania eesmärk oli kiirendada ettemaksulepingute klientuuri üleminekut tagantjärgi arvega makstavatele lepingutele ning tugevdada nii PT Portugali kliendibaasi, suurendada liitumislepingutest saadavat käivet ja vähendada liitumislepingute lõpetamise määra. Enne kui PT Portugali nõukogu tagantjärgi arvega makstavate lepingute edendamise kampaaniat puudutava ettepaneku heaks kiitis, palus PT Portugal 20. jaanuaril 2015 telefonikonverentsi teel hageja nõusolekut selle kampaania alustamiseks. Otsekohe pärast seda telefonikonverentsi andis hageja PT Portugalile kirjalikult juhiseid eesmärkide kohta, mis tuleb saavutada, ja kampaania kestuse kohta. Lisaks edastas PT Portugal hagejale korrapäraselt teavet kampaania edenemise kohta. Vaidlustatud otsuse kohaselt korraldati mobiilside jaemüügiturul korrapäraselt hinnakampaaniaid. Järelikult ei olnud tagantjärgi arvega maksmise lepingute edendamise kampaania mitte millegi poolest erakordne ja kuulus PT Portugali normaalse äritegevuse hulka. Lisaks on kampaania eesmärk säilitada käive liitumislepingutest ja vähendada liitumislepingute lõpetamise määra telekomiooperaatorite reklaamitegevuse ühine eesmärk (vaidlustatud kohtuotsuse põhjendused 181–219).

- 182 Hageja väidab, et tema sekkumine oli põhjendatud, sest kampaania kujutas endast PT Portugali ümberorienteerumist pigem sõltumatutele pakkumistele kui *multiplay*'le – mis võis ettevõtja terviklikkust kahjustada ja väljus seega tavapäraste hindade edendamiste raamidest. Hageja kinnitab ka, et ta ei püüdnud muuta kampaania ulatust, tingimusi või sisu ning et igal juhul ei avaldanud tema sekkumine PT Portugali tegevusele mingit mõju, sest ta ei takistanud PT Portugali viimast läbi esialgu kavandatud kampaaniat.
- 183 Selles küsimuses tuleb tõdeda, et miski ei võimalda oletada, et kampaanial võis olla negatiivne mõju PT Portugali tegevuse terviklikkusele. Nagu rõhutab komisjon vaidlustatud otsuses, on eesmärk säilitada käive liitumislepingutest ja vähendada liitumislepingute lõpetamise määra telekomiooperaatori tavapärane eesmärk.
- 184 Igal juhul, nagu tuleneb vaidlustatud otsuse põhjendustest 203 ja 204, jäi kampaania kulu alla selle künnise, mille puhul tekib SPA artikli 6 lõike 1 punkti b järgi Oil kohustus saada hagejalt kirjalik luba (künnis, milleks on ainult miljon eurot ühe kuu möödumisel täitmise kuupäevast; vt punkt 109 eespool).
- 185 Lisaks, isegi kui hageja ei takistanud – nagu ta kinnitab – PT Portugalil viimast läbi esialgu kavandatud kampaaniat, tuleneb faktilistest asjaoludest niisugusena, nagu neid on meenutatud punktis 181 eespool, et hageja ei vaidle vastu, et ta etendas tagantjärgi arvega makstavate mobiilsideteenuste edendamise kampaania heakskiitmise ning selle tingimuste ja jälgimise osas põhirolli.
- 186 Asjaolu, et hageja kinnitas – nagu ta ise hagiavalduuses rõhutab – oma nõusolekut kampaania alustamiseks, näitab, et ta teostas tõesti kontrolli kampaania üle, sest ta otsustas, kas kampaaniat võib alustada.
- 187 Hageja määras seega kindlaks järgitavad piirid ja saavutatavad eesmärgid. Temaga konsulteeriti ka tagantjärgi arvega makstavate lepingute edendamise kampaania omaduste ja eesmärkide küsimuses ning ta andis PT Portugali juhtkonnale kirjalikult juhiseid kampaania eesmärkide ja kestuse kohta. Ta sai ka üksikasjalikku teavet nii PT Portugali tulevaste kavatsuste kohta hindade kindlaksmääramise alal (vaidlustatud otsuse põhjendus 205) kui ka tagantjärgi arvega makstavate lepingute edendamise kampaania tulemuste kohta selle kampaania läbiviimise ajal, eelkõige mis puudutab klientide arvu, kes läksid üle tagantjärgi arvega makstavatele lepingutele, ja liitumislepingutest saadava käibe suurenemist olenevalt pakkumise liigist (vaidlustatud otsuse põhjendus 218).
- 188 Teine nendest seitsmest juhtumist puudutab spordikanali Porto Canal, mis oli end täiustanud Porto Football Clubilt pärineva täiendavate spordisaadetega, edastamise pikendamist. Selle juhtumi teemal oli hageja ja PT Portugali vahel palju arutelusid alates 18. veebruarist 2015. Umbes sel kuupäeval oli hageja ja PT Portugali vahel telefonivestlus, mille käigus teavitati hagejat seda pikendamist puudutavate arutelude edenemisest. Selle vestluse ajal palus hageja PT Portugalil esitada endale kõik asjasse puutuvad dokumendid ja määrata kindlaks telefonikonverentsi kuupäev. Sama vestluse käigus teatas hageja oma konkurendile PT Portugalile, et tema tütarettevõtja Cabovisão oli lõpetanud Porto Canali edastamise. 20. veebruaril 2015 saatis PT Portugal hagejale e-kirja, mis sisaldas niisugust üksikasjalikku konfidentsiaalset teavet edastamislepingu kohta nagu kehtiva lepingu tingimused, asjaomaste kanalite vaadatavus, uute läbirääkimiste protsess ja Porto Canalile saadetud ettepanek. Selles e-kirjas oli ära toodud ka kaks võimalikku stsenaariumi tulevaste edastuskulude struktuuri kohta. Samas e-kirjas palus PT Portugal telefonikonverentsi hagejaga, mis leidis aset 23. veebruaril 2015.

PT Portugal saatis 25. veebruaril 2015 hagejale üksikasjalikud käibed tundide arvu kohta, mille jooksul liitujad vaatasid Porto Canalit. Hageja keeldus 2. aprilli 2015. aasta kirjaga esialgu andmast PT Portugalile oma nõusolekut lepingu pikendamiseks, muutis siis mõni päev hiljem meelt ja nõustus jätkama läbirääkimisi. Seega tuleneb faktilistest asjaoludest niisugusena, nagu neid on kirjeldatud vaidlustatud otsuses – millele hageja ei ole vastu vaieldud –, et ta andis PT Portugalile juhiseid läbirääkimiste jätkamiseks ja et PT Portugal järgis neid juhiseid (vaidlustatud otsuse põhjendused 220–250).

- 189 Hageja sõnul oli tema sekkumine läbirääkimistesse spordikanaliga õigustatud lepingu poliitilise tundlikkuse tõttu, mis puudutab läbirääkimisi ühe spordiklubiga. Lisaks oli tema sekkumise eesmärk vältida seda, et PT Portugali äristrateegiat televisioonisegmendis muudetakse põhjalikult. Ka viidi läbirääkimisi kanaliga Porto Canal läbi aeglustatud tempos (leping sõlmiti 23. juulil 2015, s.o ligi kolm kuud pärast loa saamist). Lisaks jätkas PT Portugal kanali edastamist pärast eelmise lepingu lõppemise kuupäeva, st pärast 31. märtsi 2015. Lõpuks ei saanud hageja ja PT Portugali suhtlusel Porto Canaliga lepingu üle peetavate uute läbirääkimiste teemal olla tagajärgi Cabovisäole, kes oli lõpetanud selle kanali edastamise mitu kuud varem (septembris 2013).
- 190 Argumentide kohta, et hageja sekkumine oli ühelt poolt õigustatud lepingu poliitilise tundlikkuse tõttu ja teiselt poolt püüti sellega vältida PT Portugali äristrateegia põhjalikku muutmist, tuleb märkida, et uued läbirääkimised telesaadete edastamist käsitlevate lepingute üle on osa televisiooniteenuste pakkumise alal tegutseva ettevõtja tavapärasest tegevusest. Lisaks on vaidlustatud otsuse põhjenduses 235 märgitud – ilma et hageja oleks sellele vastu vaieldud –, et lepingu väärtus oli väga madal võrreldes PT Portugali soetusmaksumuse ja käibega. Hageja sekkumist ei saa seega pidada mõistlikult vajalikuks, et säilitada sihtettevõtja väärtust ajavahemikul lepingu allkirjastamisest kuni tehingu sõlmimise kuupäevani. Lõpuks ei esita hageja ühtegi tõendit, et sellel lepingul oli poliitiline tähtsus või et see ennustas ette märkimisväärset strateegia muutust, mis oleks õigustanud tema sekkumist.
- 191 Mis puudutab argumenti, et läbirääkimisi kanaliga Porto Canal peeti aeglustatud tempos, siis läbirääkimiste kiirus või aeglus ei saa seada kahtluse alla asjaolu, et hageja sekkus tõesti PT Portugali äriotsusesse enne heakskiitva otsuse tegemist.
- 192 Argumendi kohta, et PT Portugal jätkas kanali Porto Canal edastamist vastavalt eelmises lepingus sätestatud – nagu on märgitud vaidlustatud otsuse punktis 249 –, tuleb tõdeda, et see ei puutu asjasse kontekstis, kus hageja sekkus põhjendamatult PT Portugali äriotsustesse ja äristrateegiasse ajavahemikul lepingu allkirjastamisest kuni sõlmimiseni. Muide, see argument näib pigem olevat vastuolus argumendiga, et oli väga vaja, et ta sekkuks PT Portugali tegevusse viimase läbirääkimiste raames kanaliga Porto Canal.
- 193 Mis puudutab argumenti, et hageja ja PT Portugali suhtlemine ei saanud avaldada mõju Cabovisäole, siis ka sellel asjaolul ei ole tähtsust kontekstis, kus hageja sekkus põhjendamatult PT Portugali äriotsustesse ja äristrateegiasse ajavahemikul lepingu allkirjastamisest kuni sõlmimiseni.
- 194 Kolmas seitsmest juhtumist puudutab raadio juurdepääsuvõrgu pakkujate valikut, millega seoses küsis PT Portugal hagejalt 17. märtsil 2015, kas hageja lubab tal jätkata valikuprotsessi, samas kui oli lepitud kokku, et valik tehakse alles pärast koondumistehingu lõpuleviimist. Hageja andis siis PT Portugalile juhise panna valikuprotsess ootele ja anda talle sellel teemal teavet, mille tulemusena muutis viimane oma valikustrateegiat (vaidlustatud otsuse põhjendused 251–280).

- 195 Hageja sõnul konsulteeris PT Portugal temaga selleks, et tagada, et see valik valmistatakse ette ja tehakse teoks nii headel tingimustel kui võimalik, ning et vältida ükskõik missugust häiret PT Portugali raadio juurdepääsuvõrgu seadmete töös, mis kujutab endast korraga nii iga telekomioperaatori mobiilivõrgu hädavajalikku elementi kui ka magistraalvõrku.
- 196 Selles küsimuses tundub, et valikuprotsessi eesmärk ei olnud kõrvaldada häireohtu PT Portugali raadio juurdepääsuvõrgu seadmete töös. Vaidlustatud otsuse põhjendustest 253 ja 273 tuleneb – ilma et hageja sellele vastu vaidleks –, et PT Portugal, kellel oli mitu raadio juurdepääsuvõrgu pakkujat tegevuskoha kohta, soovis pakkujate arvu ratsionaliseerida, et vähendada töökulusid ja lihtsustada võrku.
- 197 Tuleb ka tõdeda, et samas kui PT Portugal küsis – nagu äsja märgitud – hageja nõusolekut mitte seadmete pakkuja lõpliku valiku küsimuses, vaid valikuprotsessi jätkamiseks, ei ole hageja andnud mingit selgitust, et põhjendada, miks oleks valikuprotsessi jätkamine võinud avaldada PT Portugali tegevusele märkimisväärset mõju, nii et see õigustas tema sekkumist. Lisaks võib täheldada, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 274 märkis komisjon, et ei saa välistada, et valikuprotsessi jätkamise küsimust ei olnud isegi ette nähtud SPA artikli 6 lõike 1 punktis b. Komisjon märkis sellega seoses vaidlustatud otsuse põhjenduses 275, et PT Portugal täpsustas sõnaselgelt, et tema palve ei puuduta kulutusi kapitalile.
- 198 See kolmas juhtum näib seega illustreerivat tõsiasja, et hageja mitte ainult ei viinud ellu SPA artikli 6 lõike 1 punktis b sätestatud ettevalmistavaid tingimusi, vaid et ta võis isegi minna nendest tingimustest kaugemale.
- 199 Neljas seitsmest juhtumist puudutab tellitavate videoteenuste lepingut. 10. veebruaril 2015 võttis PT Portugal hagejaga ühendust, et teha kindlaks, kas lepingu sõlmimine tehesisu kohta on kooskõlas tema äristrateegiaga, ning palus temalt nõusolekut selle lepingu sõlmimiseks. PT Portugal edastas hagejale ka teabe selle lepingu üle peetavate läbirääkimiste kohta. Lisaks küsis PT Portugal temalt, kas ta allkirjastab samalaadseid lepinguid, ja palus juhiseid, kas see leping tuleks allkirjastada. 11. veebruaril 2015 teatas hageja PT Portugalile, et ta allkirjastab samalaadseid lepinguid soodsamatel äritingimustel, ning palus tal mitte sõlmida seda lepingut enne selle arutamist ja vähendada lepingu kestust ühe aastani (vaidlustatud otsuse põhjendused 281–304).
- 200 Hageja sõnul oli tema sekkumine õigustatud seepärast, et leping oli tavatu, kujutades endast märkimisväärset muutust strateegias. Hageja tunnistab, et andis PT Portugalile juhiseid, kuid kinnitab, et viimane ei võtnud neid arvesse ja allkirjastas lepingu 4. märtsil 2015, st enne tehingu lõpuleviimist.
- 201 Komisjon märkis selles küsimuses vaidlustatud otsuse põhjenduses 300, et lepingu sisu ei ole tavatu, sest PT Portugal pakkus juba lepingute raames tellitavaid videoteenuseid, kusjuures sisupakkujaid oli üle 60. Lisaks märkis komisjon vaidlustatud otsuse põhjendustes 298–301, et miski ei näita, et leping on PT Portugali tegevuse seisukohast nii tähtis, et hageja sekkumine oli vajalik, et kaitsta tema investeringu väärtust. Lõpuks tuvastas komisjon, et kuigi PT Portugal sõlmis lepingu tõesti enne tehingu lõpuleviimist, vähendati lepingu kestust ühele aastale kahe aasta asemel – mida PT Portugal esialgu soovis – vastavalt hageja juhiste. Hageja ei vaidle aga vastu ühelegi nendest kolmest asjaolust.

- 202 Viies nendest seitsmest juhtumist puudutab uue telekanali lisamist. PT Portugal küsis 2015. aasta aprilli algul hagejalt juhiseid ja hageja keeldus andmast selleks lisamiseks luba. Heakskiitva otsuse kuupäevaks ei olnud hageja ikka veel andnud oma nõusolekut (vaidlustatud otsuse põhjendused 305–326).
- 203 Hageja väidab, et kuna see kanal ei olnud mõeldud mitte inimestele, vaid koertele, oli tema sekkumine õigustatud, võttes arvesse lepingu tavatust ja tagajärgi, mis sellel võisid olla PT Portugali imagole. Tõendid kohtuasja materjalide hulgas näitavad tema sõnul mitte ainult seda, et ta ei sekkunud PT Portugali otsuste tegemise protsessi, vaid et miski ei näita, et tal oleks isegi olnud huvi seda teha. Ta piirdus täpsustuste küsimisega selle kanali tulude jaotamise mudeli kohta – kanal, mis oli uus ja millest tema ei olnud kunagi varem kuulnud – ning jättis otsustamise, kas see leping sõlmida või mitte, ainult PT Portugali hooleks. Lõpuks lasti see kanal käiku, hoolimata sellest, et hageja ei vastanud, üks kuu pärast koondumiseks loa saamist.
- 204 Selles küsimuses tuleb märkida, et ehkki PT Portugal pakkus – nagu komisjon vaidlustatud otsuses rõhutab – juba läbirääkimiste ajal jahi-, kalapüügi- ja härjavõitluskanaleid (vaidlustatud otsuse põhjendus 324), tundub koertele mõeldud kanal tõesti olevat originaalne pakkumine.
- 205 Seega kuigi komisjon rõhutab vaidlustatud otsuse põhjenduses 317, et selle lepingu aastakulu jäi tunduvalt alla SPA artikli 6 lõike 1 punktis b nimetatud rahalist künnist, ei saa välistada, et see sisu oleks võinud avaldada negatiivset mõju PT Portugali imagole ning hageja sekkumine oli seega vajalik, et säilitada seda imago või isegi väärtust, mis võis tuleneda PT Portugali niisugusest imagost. Lisaks tuleb meenutada, et nagu on märgitud punktis 103 eespool, võivad vastavalt seotud piirangute teatisele piirangut õigustada muudki kriteeriumid kui ainult sihtettevõtja väärtuse range säilimine.
- 206 Kuues seitsmest juhtumist puudutab seda, kuidas tuleb käituda seoses riikliku telekommunikatsioonivõrgu aktsiatega. 9. märtsil 2015 teatas Oi hagejale ühest küljest, et üks operaator kavatses osta neid aktsiaid, ja teisest küljest, et Oil ei ole kavatsust võõrandada oma osasid ega ka kasutada oma ostueesõigusi. Komisjon ei vaidle vaidlustatud otsuses vastu sellele, et niisugust vahetust võivad õigustada vajadus säilitada hageja ostetavat tegevust, mis hõlmas selles võrgus osalemist, kuid tõdeb, et hageja märkis pärast täiendava teabe küsimist ja saamist sõnaselgelt, et ta soovib, et PT Portugal ostaks ära nii palju teiste aktsionäride aktsiaid kui võimalik ja võtaks ühendust muudegi aktsiate ostmiseks, ning nii toimides ületas hageja selle piirid, mida võis pidada tegevuseks, mis oli PT Portugali väärtuse säilitamiseks sobiv ja vajalik (vaidlustatud otsuse põhjendused 327–352).
- 207 Hageja sõnul anti talle teavet viisakusest. Tema küsis ainult, kas teised aktsionärid soovivad võõrandada oma aktsiad PT Portugalile, ning tema ettepanekut osta veel muidki aktsiaid ei järgitud.
- 208 Selles küsimuses tuleb tõdeda, et ei ole vaidlust selles, et hageja palus PT Portugalil võtta kõnesoleva operaatoriga ühendust ning et PT Portugal hakkas astuma selleks vajalikke samme.
- 209 Seega leidis komisjon õigesti, et kui hageja palus PT Portugalil ühendust võtta kõnesoleva operaatoriga, ületas ta selle piire, mis oli vajalik PT Portugali väärtuse säilimiseks lepingu allkirjastamise kuupäeva ja tehingu tegemise kuupäeva vahel (vaidlustatud otsuse põhjendus 344). Nii toimides tegutses hageja, nagu oleks ta juba tõesti omandanud kontrolli PT Portugali üle.

- 210 Hageja argument, et lõpuks kõnesolevalt operaatorilt ikkagi aktsiaid ei ostetud, ei saa äsja tuvastatud kahtluse alla panna.
- 211 Kui seda tehingut ei toimunud, siis mitte PT Portugali süül, vaid hageja süül, kes loobus lõpuks kõnesoleva operaatoriga kohtumisest (vaidlustatud otsuse põhjendus 346).
- 212 Vaidlustatud otsuses mainitud seitsmes juhtum puudutab allhanketeenuse ja lahenduste tarnimise hanget. Selle lepingu täitmiseks pidi PT Portugal tegema mõned investeeringud. Oi saatis 6. aprillil 2015 hagejale vastavalt SPA artikli 6 lõike 1 punktile b ametliku taotluse heakskiidu saamiseks investeeringuteks, mis tuli teha. Hageja küsis seejärel täiendavat teavet ja päris, missugune on investeeringu tagasiteenimise aeg. Komisjon järeldas vaidlustatud otsuses, et on vähe tõenäoline, et leping mõjutab märkimisväärselt PT Portugali tegevuse väärtust, võttes arvesse selle lepingu väärtust võrreldes PT Portugali tegevuse väärtuse ja tema ostuhinnaga, ning et igal juhul oli teave, mille PT Portugal saatis hagejale, palju üksikasjalikum ja seda oli palju rohkem kui vajalik, selleks et saavutada see eesmärk hoida sihtettevõtja väärtust, näiteks üksikasjalik teabevahetus ennustatavate tulude küsimuses (vaidlustatud otsuse põhjendused 353–371).
- 213 Hageja sõnul oli tema sekkumine õigustatud, arvestades lepingu madalat kasumlikkust ja laadi. Lisaks küsis ta üksnes täiendavat teavet ega dikteerinud PT Portugalile, kuidas viimane peab tegutsema. Ka väidab hageja, et tema sekkumine ei olekski saanud PT Portugali tegevust mõjutada, sest investeering tehti tema nõusolekut ära ootamata.
- 214 Selles küsimuses tuleb tõdeda, et leping kuulus PT Portugali tavapärase äritegevuse raamesse, sest tegemist oli olemasoleva lepingu pikendamisega ning leping puudutas tulude taset, mis oli võrreldav olemasoleva lepingu tasemega. Lisaks ei ole vaidlust selles, et lepingu tehinguväärtus ei küündinud SPAs kindlaks määratud künnisteni. Lõpuks tuleb märkida, et asjaolu, et investeering tehti hageja nõusolekut ära ootamata, ei muuda midagi selles, et PT Portugal edastas hagejale konfidentsiaalset teavet loodetud „kliendikäibe“ kohta, kes tol ajal oli konkurent Portugali telekomiturul.
- 215 Eelnevast tuleneb, et isegi eeldusel, et viies juhtum ei tõenda tehingu tegemist enne koondumiseks loa saamist, leidis komisjon – võttes arvesse kuue ülejäänud juhtumi puhul tuvastatud – vaidlustatud otsuse põhjenduses 55 (vt punkt 26 eespool) igal juhul õigesti, et asja mitmesugustest materjalidest ilmneb, et hageja oli PT Portugali tõesti otsustavalt mõjutanud enne heakskiitva otsuse tegemist ja mõnel juhul enne koondumisplaanist teatamist, millega rikuti määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1.
- 216 Selles küsimuses tuleb rõhutada, et kuna hageja väidab, et tema sekkumine oli õigustatud seetõttu, et need tehingud olid tavad, oleks ta pidanud – nagu komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 116 rõhutas – paluma teha nende tehingute puhul määruse nr 139/2004 artikli 7 lõike 3 alusel erandi peatamiskohustusest.
- 217 Nagu rõhutab komisjon, on ta juba mitu korda teinud määruse nr 139/2004 artikli 7 lõike 3 alusel erandeid peatamiskohustusest, andes loa teatavateks tegevusteks, mida peeti koondumise osaliseks läbiviimiseks, kuid mis ei kujutanud endast kontrolli tegelikku üleminekut (erand, mis tehti sihtettevõtja elujõulisuse taastamiseks (komisjoni 2. juuli 2008. aasta otsus, juhtum COMP/M.5267 – Sun Capital/SCS Group); erand, mis tehti, et teha võimalikuks teatavate etappide läbiviimine, näiteks juhtimislepingute allkirjastamine (komisjoni 14. septembri 2004. aasta otsus, juhtum COMP/M.3275 – Shell España/Cepsa/SIS JV); erand, mis tehti, et teha

võimalikuks teatavate täitmismeetmete elluviimine, näiteks lepingute allkirjastamine ja ühisettevõtja loomine (komisjoni 28. novembri 2006. aasta otsus, juhtum COMP/M.4472 – William Hill/Codere/JV)).

218 Seega tuleb hageja kolmas argument ja teine väiteosa tervikuna tagasi lükata.

d) Kolmanda väite kolmas osa, mille kohaselt on rikutud õigusnormi ja tehtud faktiviga, leides, et teabe edastamine aitas otsustavalt mõjutamist tuvastada

219 Hageja väidab, et ainuüksi asjaolust, et leidis aset teabevahetus, mis oli koondumistehingu raames vältimatu ja isegi vajalik, ei piisa, et tuvastada määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 või artikli 7 lõike 1 rikkumine. Komisjon peab seega tõendama, et hagejale teabe edastamine PT Portugali kohta tõi kaasa selle, et kontroll PT Portugali üle läks talle üle 31. mai 2018. aasta kohtuotsuse Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371) tähenduses. Määruse nr 139/2004 artikli 7 lõike 1 ulatuse põhjendamatu laiendamine toimingutele, mis ei aita kaasa koondumise läbiviimisele, tooks viimati viidatud kohtuotsuse kohaselt kaasa selle, et määruse nr 139/2004 kohandamisala väheneks vastavalt. Kuna otsuses eeldati, et hagejale edastatud teavet kasutati selleks, et PT Portugali otsustavalt mõjutada, on selle otsusega niisiis rikutud harta artikliga 48 tagatud süütuse presumptsiooni põhimõtet.

220 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

221 Vaidlustatud otsuse põhjendustes 378–478 tutvustas komisjon hageja ja PT Portugali vahelise teabe vahetamise juhtumeid, mis aitavad tõendada, et hageja mõjustas PT Porugali otsustavalt ja viis koondumise läbi enne selleks loa saamist.

222 Tuleb ka märkida, et vaidlustatud otsusest ilmneb, et ühelt poolt toimus hageja ja PT Portugali juhtkonna vahel hageja initsiatiivil kolm koosolekut, nimelt 3. veebruaril, 20. märtsil ja 25.–27. märtsil 2015, ning nende eesmärk oli – vastavalt hageja ettevõtjasisestele e-kirjadele 27. jaanuarist 2015, mis puudutasid esimest koosolekut – „hakata kooskõlastama olulisi otsuseid, milleks on lepingu kohaselt vaja [hageja] nõusolekut, [ja palutakse PT Portugalil] teavitada [hagejat] igast algatusest“ (vaidlustatud otsuse põhjendused 380 ja 381).

223 Nendel koosolekutel esitas PT Portugal hagejale üksikasjalikku ja täpset teavet niisugustes küsimustes nagu tema põhiettevõtmised, mis puudutab tema strateegiat ja kaubanduslikke eesmärke, tema kulustrateegiat, suhteid peamiste tarnijatega, hiljutisi finantsandmeid tema tulude kohta, tema kaubandusmarginaali, kapitalikuluseid ja eelarveplaneerimist, võtmeteavet tulemuslikkuse kohta, võrgu laiendamise kavasad ja üksikasjalikku teavet PT Portugali hulгимүүгялase tegevuse kohta (vaidlustatud otsuse põhjendused 384–410).

224 Teiselt poolt esitas PT Portugal 20. veebruaril 2015 alanud kahepoolse teabevahetuse käigus hagejale ka täpset ja üksikasjalikku teavet oma tulevase hinnastrateegia kohta kliendipakkumiste 3Play/4Play puhul (vaidlustatud otsuse põhjendused 449–454) ning hageja palvel andis igal nädalal alates 11. märtsil 2015 teavet võtmetähtsusega tulemuslikkuse põhinäitajate kohta (vaidlustatud otsuse põhjendused 455–468).

225 Mis puudutab hageja väidet, et komisjon järeldas vaidlustatud otsuses, et ainuüksi asjaolust, et leidis aset teabevahetus, mis oli koondumistehingu raames siiski vältimatu ja isegi vajalik, piisab, et tuvastada määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 või artikli 7 lõike 1 rikkumine, siis tuleb märkida, et selles väites on kaks viga.

- 226 Esiteks ei järeldanud komisjon, et sellest teabevahetusest piisab, et „tuvastada“ määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 või artikli 7 lõike 1 rikkumine.
- 227 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 478 järeldas komisjon, et see teabevahetus „aitas“ tõendada, et hageja mõjutas otsustavalt PT Portugali tegevuse teatavaid aspekte, nagu hageja muide isegi tões kolmanda väiteosa raames.
- 228 Teiseks ei olnud tegemist „lihtsa teabevahetusega“.
- 229 Komisjon rõhutas vaidlustatud otsuse põhjenduses 437 sõnaselgelt, et äriteabe vahetamist võimaliku ostja ja müüja vahel võib juhul, kui see toimub sobival viisil, pidada osaks tavapärasest ostuprotsessist, kui selle teabevahetuse laad ja eesmärk olid otseselt seotud potentsiaalse ostja vajadusega hinnata ettevõtja väärtust.
- 230 Käsitletaval juhul jätkus teabevahetus siiski pärast SPA allkirjastamist. Pealegi tuleneb eespool märgitust, et pooled vahetasid teatavat väga tundlikku äri- ja konkurentsivate PT Portugali kohta, samas kui hageja tüdarettevõtjad Cabovisão ja ONI (vt punkt 8 eespool) konkureerisid tollal otseselt PT Portugaliga.
- 231 Seega oli hagejal juurdepääs teabele, millele ta ei oleks tohtud ligi pääseda, ning PT Portugal vastas tema päringutele, kusjuures see teave ei olnud ka õigustatud vajadusega säilitada sihtettevõtja väärtus.
- 232 Pealegi oli hageja sellest olukorrast teadlik.
- 233 Nimelt on ühes hageja 2015. aasta aprilli sisedokumentis, millele on viidatud vaidlustatud otsuse põhjenduses 582, mainitud:
- „[T]eatav teabevahetus on ilmselgelt rangelt keelatud [vastavalt sätetele, mis käsitlevad koondumise enneaegset lõpetamist]: teabevahetus klientide ja võrgu iseärasuste teemal; teabevahetus hangete raames; teabevahetus, mis puudutab kaubandustingimusi, hindu või võimalikke allahindlusi, ostutingimusi, eelkõige pooleliolevaid läbirääkimisi, kokkuleppeid kolmandate isikutega. Igasugune teabevahetus finantsküsimumustes peab olema keelatud, kui see ei puuduta avalikkusele kättesaadavat teavet (standardhinnakiri jms). Mingi konsulteerimine ei ole lubatud klientidele mõeldud pakkumiste või kolmandate isikutega sõlmitavate kokkulepete raames.“
- 234 Ka vaidlustatud otsuse 214. ja 219. joonealuses märkuses on viidatud hageja ettevõtjasisesele väga selgele e-kirjale, milles osakonna B2B juhataja avaldab tehingudirektorile muret seoses sellega, et PT Portugaliga vahetatakse tehingu lõpuleviimisele eelneval perioodil e-kirju, mida ta peab ennatlikuks.
- 235 Tuleb seega tõdeda, et komisjon järeldas vaidlustatud otsuse põhjenduses 478 õigesti, et teabevahetus aitas tõendada, et hageja oli otsustavalt mõjutanud PT Portugali tegevuse teatavaid aspekte.
- 236 Seega vastupidi hageja väitele ei pidanud komisjon ühest küljest tõendama, et teabe edastamine hagejale PT Portugali kohta tõi ise kaasa selle, et kontroll PT Portugali üle läks talle üle 31. mai 2018. aasta kohtuotsuse Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371) tähenduses.

- 237 Teisest küljest ei laiendanud komisjon määruse nr 139/2004 artikli 7 lõike 1 ulatust põhjendamatult toimingutele, mis ei aidanud kaasa koondumise läbiviimisele.
- 238 Seega ei ole asjakohane hageja viide 31. mai 2018. aasta kohtuotsusele Ernst & Young (C-633/16, EU:C:2018:371), mille punktis 58 on märgitud, et määruse nr 139/2004 artikli 7 kohaldamisala laiendamine tehingutele, mis ei aita kaasa koondumise elluviimisele, mitte üksnes ei laiendaks selle määruse kohaldamisala, rikkudes ühtlasi määruse artiklit 1, vaid vähendaks vastavalt ka nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 [ELTL] artiklites [101] ja [102] sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) kohaldamisala, kuhu sellised tehingud enam ei kuuluks, olgugi et need võivad endast kujutada ettevõtjatevahelist kooskõlastatud tegevust ELTL artikli 101 tähenduses.
- 239 Lisaks, nagu komisjon märgib, on niisugune olukord nagu käsitletal juhul, milles ostjal on võimalus sekkuda või ta isegi sekkub põhjendamatult sihtettevõtja tegevuse juhtimisse enne, kui ta on saanud võimaluse anda luba koondumiseks, tõesti olukord, mida püütakse vältida määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõikega 1, kehtestades *ex ante* kontrolli süsteemi, mitte ELTL artiklis 101 ja määruses nr 1/2003 silmas peetud olukord, mis eeldab *ex post* kontrolli süsteemi.
- 240 Lõpuks tuleb rõhutada, et kuna esimene koosolek toimus 3. veebruaril 2015, aitas teabevahetus tõendada, et hageja oli otsustavalt mõjutanud PT Portugali tegevuse teatavaid aspekte, rikkudes määruse nr 139/2004 artikli 7 lõiget 1 ja artikli 4 lõiget 1.
- 241 Mis puudutab hageja väidet, et otsusega on rikutud süütuse presumptsiooni põhimõtet sel põhjusel, et komisjon eeldab, et teabevahetus kujutas endast kontrolli püsivat üleminekut, siis nagu äsja märgitud, ei eeldanud komisjon vaidlustatud otsuses, et see teabevahetus kujutas endast kontrolli püsivat üleminekut, vaid olles rõhutanud, et teatavat teabevahetust võis pidada osaks tavapärasest ostuprotsessist, hindas ta selle hageja ja PT Portugali vahel enne tehingu lõpuleviimist aset leidnud teabevahetuse mõju ning järeldas, et hageja oli otsustavalt mõjutanud PT Portugali.
- 242 Kolmanda väite kolmas osa tuleb seega tagasi lükata.

e) Esimese väite teine osa, mille kohaselt on rikutud seaduslikkuse ja süütuse presumptsiooni üldpõhimõtteid

- 243 Hageja väidab, et mõiste „läbiviimine“ laiendamine koondumise juurde kuuluvatele meetmetele, mis annavad ostjale võimaluse, et temaga konsulteeritakse teatavatel konkreetsetel teemadel, aitamata siiski kaasa tegeliku kontrolli püsivale üleminekule, viib selleni, et karistus määratakse olukordade eest, milles ei olnud tegelikult mingit taunitavat tegevust ning mida ei ole absoluutselt silmas peetud määruse nr 139/2004 artikli 4 lõikes 1 ja artikli 7 lõikes 1. Niisugune mõiste „läbiviimine“ liiga ulatuslik laiendamine on tema sõnul vastuolus harta artikli 49 lõikega 1 ja EIÕK artikliga 7 tagatud seaduslikkuse põhimõttega. Ka on vaidlustatud otsusega rikutud harta artikli 48 lõike 1 ja EIÕK artikli 6 lõikega 2 tagatud põhiõigust süütuse presumptsioonile.
- 244 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 245 Mis puudutab seaduslikkuse üldpõhimõtte väidetavat rikkumist seetõttu, et need meetmed, st SPA artikli 6 lõike 1 punktis b sätestatud tingimused, ei aidanud kaasa sihtettevõtja üle teostatava tegeliku kontrolli püsivale üleminekule, nagu on rõhutatud eespool punktis 108 jj, siis mõned

ettevalmistavad sätted aitasid kontrolli püsivale üleminekule kaasa, sest andsid hagejale võimaluse osaleda PT Portugali juhtimise struktuuri kindlaksmääramises ja sõlmida teatavat liiki lepinguid, neid lõpetada või muuta, nagu aitas kaasa ka PT Portugali kohustus saada hageja kirjalik nõusolek paljude otsuste puhul, mis puudutasid hindu või klientidega sõlmitavaid lepinguid.

- 246 Vaidlustatud otsusega ei laiendatud seega mõistet „läbiviimine“.
- 247 Hageja argument, et on rikutud seaduslikkuse põhimõtet, tuleb niisiis tagasi lükata.
- 248 Süütuse presumptsiooni põhimõtte väidetava rikkumise kohta tuleb meenutada, et see põhimõte tähendab, et süüdistatava süütust eeldatakse seni, kuni tema süü on õiguspäraselt tuvastatud. Selle põhimõttega on seega vastuolus rikkumises süüdistatava isiku vastutuse mis tahes formaalne tuvastamine või sellele isegi vihjamine menetlust lõpetavas otsuses, ilma et sellel isikul oleks olnud võimalik kasutada kõiki tavapäraselt kaitseõiguste teostamisega kaasnevaid garantiisid tavalist käiku järgiva ja vaidluse sisu alusel põhjendatud otsuseni jõudva menetluse raames (vt 10. novembri 2017. aasta kohtuotsus Icap jt vs. komisjon, T-180/15, EU:T:2017:795, punkt 257 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 249 Käsitletaval juhul ilmneb haldusmenetlust käsitlevatest punktides 12–24 eespool, et hagejal olid menetluslikud õigused, mis võimaldasid tal kasutada oma kaitseõigusi. Lisaks ei väidagi hageja, et tema kaitseõigusi rikuti haldusmenetluse käigus.
- 250 Tuleb ka meenutada, et komisjon peab tõendama tema kindlaks tehtud rikkumist ning esitama tõendid, mille alusel saab õiguslikult piisavalt tuvastada rikkumise koosseisu kuuluvate asjaolude asetleidmise (vt 13. septembri 2013. aasta kohtuotsus Total Raffinage Marketing vs. komisjon, T-566/08, EU:T:2013:423, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika). Kohtu kahtlust tuleb tõlgendada selle ettevõtja kasuks, kes on rikkumise tuvastanud otsuse adressaat (vt 13. septembri 2013. aasta kohtuotsus Total Raffinage Marketing vs. komisjon, T-566/08, EU:T:2013:423, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 251 Eelnevast tuleneb aga, et komisjon täitis tõendamiskoormise, tehes kindlaks, et asjaolud, et hagejal oli võimalus avaldada otsustavat mõju (vt punkt 132 eespool), selle otsustava mõju tegelik avaldamine PT Portugali tegevuse teatavatele aspektidele (vt punkt 215 eespool) ja teabevahetus, mis aitas kaasa koondumise läbiviimisele (vt punkt 235 eespool), kujutasid endast määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 rikkumist.
- 252 Seega tuleb tagasi lükata ka hageja argument, et on rikutud süütuse presumptsiooni põhimõtet, ja esimese väite teine osa tervikuna.

f) Teine väide, et on tehtud faktivigu ja rikutud õigusnorme, sest komisjon järeldas, et hageja omandas ainukontrolli PT Portugali üle

- 253 Hageja väidab, et vaidlustatud otsusega karistati teda ekslikult selle eest, et ta omandas enne koondumistehingust teatamist ja komisjoni heakskiitva otsuse tegemist „ainukontrolli PT Portugali üle määruse nr 139/2004 artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses aktsiate ostu läbi“ (vaidlustatud otsuse põhjendus 3), sest PT Portugali aktsiate omandi üleminek temale toimus 2. juunil 2015 (vaidlustatud otsuse põhjendus 11), s.o pärast koondumisest teatamist (25. veebruaril 2015) ja heakskiitva otsuse tegemist (20. aprillil 2015). Hageja rõhutab, et enne seda kuupäeva oli PT Portugal tütarettevõtja, mis kuulus täielikult Oile, kellele kuulusid aktsiad, mis moodustasid 100% selle äriühingu aktsiakapitalist. Oi säilitas ainukontrolli PT Portugali üle

kuni 2. juunini 2015, omades kõiki aktsiaid ja hääleõigusi oma tütaretttevõtjas, ning hageja omandas ainukontrolli PT Portugali üle alles sellel kuupäeval. Lisaks ei mainitud vaidlustatud otsuses kusagil, et käsitletaval juhul oleks toimunud koondumise „osaline läbiviimine“.

254 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

255 Vastupidi hageja väitele ei väitnud komisjon vaidlustatud otsuses, et hageja omandas „ainukontrolli“ PT Portugali üle enne koondumisest teatamist ja selleks heakskiidu saamist.

256 Lisaks nagu meenutatud punktis 173 eespool, ei ole selle hindamisel, kas on rikutud määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1, asjakohaseks kriteeriumiks mitte „ainukontrolli kriteerium“, vaid sihtettevõtja suhtes teostatava kontrolli püsiva ülemineku kriteerium tuleneb selle kontrolli omandamisest, kusjuures kontroll lähtub eelkõige lepinguga antud võimalusest otsustavalt mõjutada tema tegevust (vt punkt 76 eespool).

257 Käsitletaval juhul ilmneb, nagu märgitud, nii SPA ettevalmistavatest sätetest, mis andsid hagejale võimaluse avaldada otsustavat mõju (vt punkt 131 eespool), kui ka asjaolu tuvastamisest, et PT Portugali tegevuse teatavaid aspekte mõjutati tõesti otsustavalt (vt punkt 215 eespool), samuti teabevahetusest, mis aitas kaasa koondumise läbiviimisele (vt punkt 235 eespool), et komisjonil oli õigus, kui ta järeldas, et hageja on rikkunud määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1.

258 Teine väide tuleb seega tagasi lükata.

259 Kõigest eelnevast tuleneb, et kolm esimest väidet tuleb tagasi lükata.

3. Neljas väide, et komisjon on rikkunud ne bis in idem-põhimõtet, proportsionaalsuse põhimõtet ja topeltkaristamise keeldu

260 Neljas väide jaguneb kolmeks osaks. Esimeses osas väidab hageja, et komisjon määras talle vaidlustatud otsusega kaks trahvi sama tegevuse eest; teises osas, et vaidlustatud otsusega on rikutud *ne bis in idem*-põhimõtet, ning kolmandas osas, et vaidlustatud otsusega on rikutud proportsionaalsuse ja topeltkaristamise keeldu põhimõtteid, mis rajanevad liikmesriikide õiguskordade ühistel üldpõhimõtetel.

261 Kui Üldkohus palus 10. märtsil 2020 näidata ära, missugused võimalikud tagajärjed on tema arvates 4. märtsi 2020. aasta kohtuotsusel *Marine Harvest vs. komisjon* (C-10/18 P, EU:C:2020:149) (vt punkt 37 eespool), märkis hageja, et ta võtab tagasi teise väiteosa, mille kohaselt on rikutud *ne bis in idem*-põhimõtet.

a) Esimene väiteosa, mille kohaselt määras komisjon hagejale kaks trahvi ühe ja sama tegevuse eest kahe õigusnormi alusel, millega kaitstakse sama õiguslikku huvi

262 Hageja märgib, et vaidlustatud otsuse põhjenduses 564 on märgitud, et faktilised asjaolud, mille tõttu tuvastati määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 väidetav rikkumine, on samad. Seepärast on komisjoni argument vaidlustatud otsuse põhjenduses 39, mille kohaselt on määruse nr 139/2004 artikli 4 lõikes 1 ja artikli 7 lõikes 1 sätestatud eraldi õiguspõhimõtted ning need etendavad seega eraldi ja täiendavaid rolle, vastuoluline ja igal juhul alusetu. Formaalne vahe, mida on vaidlustatud otsuses tehtud kohustuse teha tegu – st enne läbiviimist teatamise kohustuse

(põhjendused 40 ja 486) – ja kohustuse teo tegemisest hoiduda – st kohustuse jätta koondumine läbi viimata enne teatamist (ja loa saamist) (põhjendused 41 ja 487) – vahel, ei saa hageja sõnul väärata asjaolu, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõikes 1 kirjeldatud rikkumine ei seisne mitte koondumistingust teatamata jätmises, vaid koondumise läbiviimises enne sellest teatamist. Lisaks ei saa ettevõtja rikkuda määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1, rikkumata samal ajal ka sama määruse artikli 7 lõiget 1. Asjaolu, et nende kahe õigusnormiga on sätestatud sama kohustus (või keelatud sama tegevus), kinnitab ka asjaolu, et määruse nr 139/2004 artikli 7 lõikes 3 on nähtud ette, et pooled võivad taotleda erandit selle artikli lõikes 1 sätestatud kohustustest „igal ajal, nii enne teatamist kui ka pärast tehingut“, ning asjaolu, et selles määruses ei ole samalaadset sätet, mis võimaldaks pooltel taotleda erandit selle määruse artikli 4 lõikes 1 sätestatud kohustusest.

263 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

264 Selles küsimuses piisab, kui märkida – nagu ilmneb eespool punktis 54 jj hageja esitatud õigusvastasuse väite raames meenutatud põhimõtetest –, et selle määruse artikli 4 lõike 1 punktil b ja artikli 7 lõike 1 punktil b on selle määruse põhjenduses 8 silmas peetud „ainukontrolli“ põhimõtet arvestades teineteisest sõltumatud eesmärgid ning et selles esimeses õigusnormis on nähtud ette kohustus teha tegu, mis on ühekordne, samas kui teises sättes on nähtud ette kohustus hoiduda teo tegemisest, mis on vältav.

265 Hagejal ei ole seega õigus, kui ta väidab, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 punktiga b ja artikli 7 lõike 1 punktiga b „kaitstakse sama õiguslikku huvi“, „kehtestatakse sama kohustus“ või „keelatakse sama tegevus“.

266 Neljanda väite esimene osa tuleb seega tagasi lükata.

b) Kolmas väiteosa, mille kohaselt on rikutud harta artikli 49 lõikes 3 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet ja topeltkaristamise keeldu, mis rajaneb liikmesriikide õiguskordade ühistel üldpõhimõtetel

267 Hageja väidab, et kahe trahvi määramisega samale isikule samade faktiliste asjaolude eest ühe ja sama menetluse raames rikutakse harta artikli 49 lõikes 3 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet ja topeltkaristamise keeldu, mis rajaneb liikmesriikide õiguskordade ühistel üldpõhimõtetel, mis puudutavad seaduste konkurentsist. Määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 vahel on näiline ehk ebaehtne kollisioon (seaduste konkurents), sest nende kahe õigusnormiga kaitstakse sama õiguslikku huvi ja need kutsuvad esile kahe trahvi määramise ühele ja samale rikkujale sama tegevuse eest. Hageja lisab, et nii on see seda enam käsitletav juhul, kuna ta teatas ise omal algatusel komisjonile koondumisest aegsasti enne SPA allkirjastamist ja esitas kolm päeva pärast selle allkirjastamist taotluse nimetada töörühm, kes tegeleb tema juhtumiga.

268 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

269 Selles küsimuses sai märgitud (punkt 264 eespool), et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõikel 1 ja artikli 7 lõikel 1 on selle määruse põhjenduses 8 silmas peetud „ainukontrolli“ põhimõtet arvestades teineteisest sõltumatud eesmärgid.

270 Asjaolu, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõikel 1 ja artikli 7 lõikel 1 on sõltumatud eesmärgid, kujutab endast seega eristavat asjaolu, mis võimaldab õigustada kahe eraldi trahvi määramist.

- 271 Hageja väidab niisiis ekslikult, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1 kaitstakse „sama õiguslikku huvi“, mille puhul on karistuste kumuleerumine ebaproportsionaalne, kuna sellega rikutakse harta artikli 49 lõikes 3 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet, ning see on vastuolus topeltkaristamise keeluga, mis rajaneb liikmesriikide õiguskordade ühistel üldpõhimõtetel.
- 272 Muide, Euroopa Kohus otsustas kohtuasjas C-10/18 P, et Üldkohtul oli alust leida, et komisjon võis määrata eraldiseisvad trahvid vastavalt määruse artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 alusel (4. märtsi 2020. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, punkt 111).
- 273 Mis puudutab lisaks ühelt poolt proportsionaalsuse põhimõtet, siis sai juba märgitud (vt punkt 65 eespool), et kahe karistuse määramist sama tegevuse eest sama asutuse poolt ühes ja samas otsuses ei saa iseenesest pidada proportsionaalsuse põhimõttega vastuolus olevaks (26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 343).
- 274 Teiselt poolt tuleb liikmesriikide õiguskordade ühistel üldpõhimõtetel rajaneva topeltkaristamise keelu kohta tõdeda, et Euroopa Kohus on juba tagasi lükanud samasuguse argumendi. Ta on leidnud, et Üldkohus otsustas õigesti, et kuna määruses nr 139/2004 ei ole artikli 4 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1 seoses sätet, mis oleks „esimuslikult kohaldatav“, ei saa nõustuda apellandi argumendiga, mille kohaselt rikkus Üldkohus süütegude kogumit käsitlevat põhimõtet, nagu see tuleneb rahvusvahelisest õigusest ja liikmesriikide õiguskorrast (vt selle kohta 4. märtsi 2020. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, C-10/18 P, EU:C:2020:149, punktid 117 ja 118).
- 275 Samal põhjusel ei saa nõustuda argumendiga, mis põhineb topeltkaristamise keelul, mis rajaneb liikmesriikide õiguskordade ühistel üldpõhimõtetel.
- 276 Seega asjaolu, et käsitletaval juhul võttis hageja komisjoniga ühendust 31. oktoobril 2014, et teatada talle oma kavast omandada ainukontroll PT Portugali üle (vt punkt 6 eespool), st enne SPA allkirjastamise kuupäeva 9. detsembril 2014 (vt punkt 3 eespool), seejärel saatis 12. detsembril 2014 taotluse nimetada töörühm, kes arutab tema juhtumit (vt punkt 7 eespool), ei saa seada kahtluse alla komisjoni võimalust määrata kaks eraldi trahvi vastavalt määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 alusel.
- 277 Seega tuleb neljanda väite kolmas osa ja järelikult ka neljas väide tervikuna tagasi lükata. Niisiis tuleb tagasi lükata esimese võimalusena esitatud nõuded, millega palutakse tühistada vaidlustatud otsus.

B. Teise võimalusena esitatud nõuded, mis puudutavad trahvide summat

- 278 Teise võimalusena esitatud nõuete põhjenduseks on hageja esitanud viienda väite, mille kohaselt on trahvid õigusvastased ja on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet. See väide jaguneb viieks osaks. Esimese kohaselt on trahvid õigusvastased, sest puudub ettevaatamatus või tahtlus; teise osa kohaselt on trahvid sobimatud, sest koondumiste kontrolli eesmärke ei nurjatud; kolmanda kohaselt on trahvid õigusvastased, sest nende summa kindlaksmääramist on ebapiisavalt põhjendatud; neljanda kohaselt tuleb teine samade faktiliste asjaolude eest määratud trahvi tühistada või seda vähendada ning viienda kohaselt ei ole nende trahvide summad proportsionaalsed, mistõttu palub hageja Üldkohtul trahvi vähendada oma täielikku pädevust kasutades.

1. Esimene väiteosa, mille kohaselt on trahvid õigusvastased, sest puudub ettevaatamatus või tahtlus

- 279 Hageja vaidleb vastu väitele, et rikkumine „pandi toime vähemalt ettevaatamatuse tõttu“ (vaidlustatud otsuse punkt 7.2.1), samas kui see on esimene kord, kui koondumislepingusse lisatud omandamise lõpuleviimisele eelnenud meetmed või konsultatsioonid ja teabevahetus võivad kujutada endast määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 rikkumist. Täpsemalt ei saa komisjon kõigepealt tugineda hageja sisedokumendile 2015. aasta aprillist, tõendamaks, et ta oli teadlik, et on oluline „etappe mitte vahele jätta“ (*gun jumping*). Hageja märgib, et vaidlustatud otsuses on viidatud konkreetselt kolmele väljavõttele sellest dokumendist, milles ta kirjeldab *gun jumping*’ut, hoiatatud suurte trahvide eest, mis võidakse määrata, ja viidatud eelkõige teatava teabevahetuse keelule. Ühelt poolt on see dokument esimese rikkumise (teatamiskohustus) kuupäevast hilisem ja langeb kokku teise rikkumise (peatamiskohustus) kuupäevaga ning teiselt poolt koostati see dokument teise projekti raames. Teiseks ei oleks komisjon tohtinud vaidlustatud otsuses väita, et hageja lisas vaidlusalused sätted SPAsse selleks, et kaitsta omaenese finantshuve, sest tahtlikult tegutsev rikkuja ei oleks kunagi vaidlusaluseid sätteid koondumistehingu lepingusse kirja pannud, teades, et niisugune leping esitatakse tehingust teatamise raames tingimata komisjonile. Kolmandaks toob varasemate juhtumite puudumine kaasa selle, et hagejal oli võimatu või igal juhul raskem teada, et tema tegevus võib kujutada endast rikkumist.
- 280 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 281 Tuleb meenutada, et määruse nr 139/2004 artikli 14 lõike 2 järgi võib komisjon trahve määrata rikkumiste eest, mis on pandud toime „tahtlikult või ettevaatamatuse tõttu“ (vt punkt 48 eespool).
- 282 Küsimuses, kas rikkumine on toime pandud tahtlikult või ettevaatamatuse tõttu, tuleneb kohtupraktikast, et see tingimus on täidetud, kui ettevõtjale ei saanud olla teadmata tema tegevuse konkurentsivastane laad, olenemata sellest, kas ta oli konkurentsieeskirjade rikkumisest teadlik (26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 237).
- 283 Asjaolu, et asjaomane ettevõtja kvalifitseeris õiguslikult vääralt oma tegevuse, mille alusel tuvastati rikkumine, ei vabasta teda trahvi määramisest, kui ettevõtjal ei saanud olla teadmata, et tegevus on konkurentsivastane. Ettevõtjale ei või jätta trahvi määramata, kui konkurentsieeskirjade rikkumine on tingitud sellest, et ettevõtja on advokaadi õigusarvamuse sisu tõttu ekslikult lähtunud sellest, et tema tegevus on õiguspärane (26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 238).
- 284 Nendest kaalutlustest lähtudes tulebki analüüsida, kas komisjon järeldas vaidlustatud otsuses õigesti, et hageja tegutses ettevaatamatuse tõttu, kui viis tehingu läbi, rikkudes määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1.
- 285 Selles küsimuses tuleb märkida, et kuna komisjon järeldas seda, et hageja on neid õigusnorme rikkunud, lähtudes ainuüksi ettevaatamatuse kriteeriumist, siis osas, milles hageja argumentide eesmärk on tõendada, et komisjon eksis, kui leidis, et ta tegutses tahtlikult, on need argumendid tulemuseta, sest need ei peegelda vaidlustatud otsuses tehtud tegelikke järeldusi.

- 286 Komisjon tugines vaidlustatud otsuse põhjendustes 578–586 eelkõige järgmistele asjaoludele, kui järeldas, et hageja oli olnud ettevaatamatu:
- hageja on suur Euroopa äriühing, kellel on suur kogemus koondumistehingute alal ning kes on juba olnud kaasatud koondumiste kontrolli menetlustesse riigisisel tasandil;
 - ühes hageja sisedokumendis, mis pärineb 2015. aasta aprillist, on mainitud, et „teatav teabevahetus on ilmselgelt rangelt keelatud [vastavalt sätetele, mis käsitlevad koondumise enneaegset lõpetamist]“ (mille üks lõik on esitatud eespool punktis 233);
 - hageja pidas SPA tingimuste üle Oiga läbirääkimisi hoolikalt ning hageja enda sõnul lisas ta vaidlusalused sätted SPAsse just selleks, et kaitsta oma finantshuve. Komisjon leiab, et hoolikas ostja oleks hinnanud määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 rikkumise ohte, seda enam, et nagu on selgitatud vaidlustatud otsuse punktis 4.1, ületavad ettevalmistavad tingimused kaugelt selle, mis on sihttegevõtja väärtuse säilimiseks vajalik;
 - nagu on selgitatud vaidlustatud otsuse punktis 7.4.1, leiab komisjon, et hageja teadis või pidi teadma, et selle otsuse punktides 4 ja 5 kirjeldatud tegevus kujutab endast teatamiskohustuse või peatamiskohustuse rikkumist.
- 287 Hageja esimese argumendi kohta, et 2015. aasta aprilli dokument on esimese rikkumise kuupäevast hilisem ja langeb kokku teise rikkumise lõpuga ning koostati teise projekti raames, tuleb ühelt poolt märkida – nagu rõhutab komisjon –, et asjaolu, et see dokument koostati pärast määruse nr 139/2004 artikli 4 lõikes 1 kirjeldatud rikkumise toimumist ja samal ajal, kui algas määruse nr 139/2004 artikli 7 lõikes 1 kirjeldatud rikkumine, ei saa muuta vaidlusalust tegevust hoolsaks ning võimaldab tuvastada, et hageja oli täiesti teadlik, et tema tegevus võib olla määrusega nr 139/2004 vastuolus.
- 288 Teiselt poolt on väär väide, et see dokument koostati ühe teise projekti raames. Vaidlustatud otsuse põhjenduses 582 on 306. joonealuses märkuses viidatud vaidlustatud otsuse 8. joonealusele märkusele. Sellest joonealusest märkusest tuleneb aga, et 2015. aasta aprillikuine dokument „Raamteatis teabevahetuse ja kõrvaletimetamise ohu vältimise kohta“ oli lisatud hageja nõutud konfidentsiaalsusdeklaratsioonile, millega PT Portugaliga töötajad kohustusid mitte avaldama kõnesoleva tehingu ettevalmistamist puudutavat teavet.
- 289 Võib veel märkida, et üks teinegi dokument kinnitab, et hageja oli täiesti teadlik sellest, et tema tegevus võib olla vastuolus määrusega nr 139/2004, nagu ilmneb ettevõtjasisesest 2. aprilli 2015. aasta e-kirjast, mis on toodud ära vaidlustatud otsuse 214. ja 219. joonealuses märkuses ning milles on avaldatud kartust, et mõned PT Portugaliga vahetatud e-kirjad on enne koondumiseks loa saamist „ennatlikud“ (vt punkt 234 eespool).
- 290 Hageja teise argumendi kohta, et ta poleks saanud SPAsse tahtlikult lisada vaidlusaluseid sätteid omaenda finantshuvide kaitsmiseks, tuleb meenutada, et ettevaatamatuse tõttu toime pandud rikkumised ei ole nende mõju konkurentsile arvestades kergemad kui tahtlikud rikkumised (vt analoogia alusel 12. detsembri 2012. aasta kohtuotsus *Electrabel vs. komisjon*, T-332/09, EU:T:2012:672, punkt 237).

- 291 Igal juhul nagu märgitud, ei saa see argument ka anda tulemusi, sest kuigi komisjon ei välistanud vaidlustatud otsuses võimalust, et hageja tegutses tahtlikult, järeldas ta lõpuks, et hageja oli tegutsenud vähemalt ettevaatamatult, kui rikkus määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1.
- 292 Hageja kolmanda argumendi kohta, et varasemate juhtumite puudumise tõttu ei saanud ta teada, et tema tegevus võib kujutada endast rikkumist, piisab kui meenutada, et ainuüksi asjaolu, et rikkumise toimepanemise ajal ei ole liidu kohtutel veel olnud võimalust võtta konkreetset seisukohta mingi kindla tegevuse suhtes, ei välista iseenesest, et ettevõtja peab olenevalt olukorrast arvestama sellega, et tema tegevus võidakse tunnistada liidu õiguse konkurentsieeskirjadega vastuolus olevaks (26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 389).
- 293 Lisaks, nagu märkis komisjon, ei vabasta ettevõtjat tema vastutusest asjaolu, et sarnaste omadustega tegevust ei ole uuritud varasemates otsustes (vt selle kohta 1. juuli 2010. aasta kohtuotsus *AstraZeneca vs. komisjon*, T-321/05, EU:T:2010:266, punkt 901).
- 294 Igal juhul nagu märgitud, kui hagejal oli vähimgi kahtlus, kas ettevalmistavad tingimused (punkt 155 eespool) või ka tema tegevus on määruse nr 139/2004 artikli 4 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1 kooskõlas, pidi ta konsulteerima komisjoniga.
- 295 Komisjon järeldas vaidlustatud otsuse põhjenduses 586 seega õigesti, et hageja tegutses vähemalt ettevaatamatult, kui rikkus määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1.
- 296 Viienda väite esimene osa tuleb seega tagasi lükata.

2. Teine väiteosa, mille kohaselt on trahvid sobimatud, sest koondumiste kontrolli eesmäärke ei nurjatud

- 297 Hageja sõnul tuleb rikkumise raskusastme poolest eristada ühelt poolt – väidetavaid – rikkumisi, mis seisnevad niisuguse koondumistehingu enneaegses läbiviimises, millest teatati komisjonile täielikult, ja teiselt poolt rikkumisi, mis seisnevad kas koondumistehingust täielikult teatamata jätmises või selle läbiviimises enne, kui sellest teatatakse komisjonile. Selles küsimuses rõhutab hageja, et komisjon nõustus oma pressiteates, et vaidlustatud otsuses tuvastatud rikkumised ei mõjutanud kuidagi tema otsust anda koondumistehinguks luba. Seepärast ei kahjustatud käsitletaval juhul koondumiste kontrolli eesmäärke liidu õigusest lähtudes ja trahvide määramine oli niisiis sobimatu.
- 298 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 299 Tuleb meenutada, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 eesmärk on tagada ühenduse seisukohalt oluliste koondumiste mõju *ex ante* kontrolli süsteemi tõhusus. Lisaks tuleb märkida, et koondumiste kontrolli reguleerivate liidu õigusnormide eesmärk on hoida ära konkurentsi korvamatu ja püsiv kahjustamine. Koondumiste kontrolli süsteemi eesmärk on võimaldada komisjonil „tõhusalt kontrollida kõiki koondumisi ja nende mõju konkurentsi struktuurile“ (määruse nr 139/2004 põhjendus 6) (26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 498).

- 300 Koondumiste puhul, mis tekitavad tõsiseid kahtlusi kokkusobivuses siseturuga, ei ole enneaegse läbiviimisega seotud võimalikud konkurentsiriskid samad kui nende koondumiste puhul, mis ei tekita konkurentsiprobleeme (26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 499).
- 301 Asjaolu, et koondumine tekitab tõsiseid kahtlusi kokkusobivuses siseturuga, muudab selle koondumise enneaegse läbiviimise seega raskemaks kui sellise koondumise enneaegne läbiviimine, mis ei tekita konkurentsiprobleeme, välja arvatud juhul, kui vaatamata sellele, et see tekitas selliseid tõsiseid kahtlusi, on konkreetsel juhtumil võimalik välistada, et selle läbiviimine algul kavandatud vormis ja ilma komisjoni loata võis konkurentsile avaldada kahjulikku mõju (26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 500).
- 302 Käsitletaval juhul tekitas koondumine niisugusena, nagu sellest esialgu 25. veebruaril 2015 teatati, tõsiseid kahtlusi, kas see on siseturuga kokkusobiv.
- 303 Need tõsised kahtlused, kas see on siseturuga kokkusobiv, olid eelkõige tingitud PT Portugali ning hageja tütarettevõtjate Cabovisão ja ONI tegevuse kattumisest, kusjuures viimased konkureerisid tol ajal PT Portugaliga.
- 304 Vaidlustatud otsuse põhjendustest 8 ja 10 ilmneb, et hagejale anti luba PT Portugali ostuks alles pärast seda, kui ta võttis vastavalt määruse nr 139/2004 artikli 6 lõikele 2 kohustused, et kõrvaldada need tõsised kahtlused, mille tekitas koondumine. Nimetatud kohustused puudutasid teatavat hulka horisontaalselt puudutatud turge Portugalis, eelkõige tavatelefoniteenuste, internetiteenuste ja mitme tasulise teenuse pakkumist telekommunikatsioonisektoris.
- 305 Hageja ei esita ühtegi argumenti, mis võiks seada kahtluse alla komisjoni hinnangu, et koondumine tekitas tõsiseid kahtlusi siseturuga kokkusobivuse kohta.
- 306 Lisaks kehtisid SPAst teatamise kuupäeval juba ettevalmistavad tingimused ja seda alates SPA allkirjastamisest (9. detsembril 2014), esimene seitsmest juhtumist oli juba ellu viidud (20. jaanuaril 2015) ning esimene koosolek hageja ja PT Portugali vahel oli juba toimunud (3. veebruaril 2015).
- 307 Tuleb ka märkida, et kuna hageja ja PT Portugal olid konkurendid mõnel turul (vt punktid 188, 214 ja 230 eespool), oli oht, et nad vähendavad oma tegevusega omavahelist konkurentsi ja kahjustavad konkurentsi püsivalt.
- 308 Järelikult ei mõjuta toimepandud rikkumist kuidagi asjaolu, et hageja teatas tehingust või võttis kohustusi. Ehkki hageja võttis kohe alguses kohustusi, ei võimaldanud see tal teha tehingut teoks ja see ei saa leevendada asjaolu, et tema tegevus kujutas endast rikkumist.
- 309 Hageja argument, et koondumiste kontrolli eesmärke liidu õiguse seisukohast ei kahjustatud ega nurjatud, tuleb seega tagasi lükata.
- 310 Lisaks ei sea seda järeldust kahtluse alla asjaolu, et 24. aprilli 2018. aasta pressiteate (IP/18/3522) kohaselt „ei mõjuta“ vaidlustatud otsus „komisjoni 2015. aasta aprillis tehtud otsust anda tehinguks määruse [nr 139/2004] alusel luba“. Nagu on täpsustatud selles pressiteates, „ei sõltunud komisjoni hinnang tookord faktilistest asjaoludest, mida [hagejale vaidlustatud] otsuses ette heideti“.

311 Viienda väite teine osa tuleb seega tagasi lükata.

3. Kolmas väide, et trahvid on õigusvastsed, sest nende summa kindlaksmääramist on ebapiisavalt põhjendatud

312 Hageja väidab, et vaidlustatud otsuses on mindud tunduvalt kaugemale kui eelnevates otsustes nii osas, mis puudutab tegevust, mis on tunnustatud määruse nr 139/2004 artikli 4 lõikega 1 ja artikli 7 lõikega 1 vastuolus olevaks, kui ka määratud trahvide summa osas, mis on kuus korda kõrgem kui eelnevate otsustega määratud kõrgeimate trahvide summa. Komisjon näitab vaidlustatud otsuses ainult äärmiselt ülevaatlikult ära tegurid, mida ta nähtavasti arvesse võttis (rikkumise laad, raskusaste ja ajaline kestus), ega võimalda mõista neist teguritest igauhe ligikaudset kaalu. Lisaks ei ole vaidlustatud otsuses esitatud mingit põhjendust, mis õigustaks, miks trahvid on samasugused, ehkki ajaline kestus on erinev.

313 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.

314 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad ELTL artikli 296 teises lõigus nõutud põhjendused vastama asjaomase akti laadile ning neist peab selgelt ja üheselt selguma akti vastu võtnud institutsiooni arutluskäik, mis võimaldab huvitatud isikutel mõista võetud meetme põhjuseid ja pädeval kohtul teostada kontrolli. Ei ole nõutud, et põhjenduses oleks toodud kõik asjasse puutuvad faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna kontrollides akti põhjenduse vastavust ELTL artikli 296 teise lõigu nõuetele, tuleb lisaks akti sõnastusele arvestada akti konteksti ja kõiki asjasse puutuvaid õigusnorme (vt 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 446 ja seal viidatud kohtupraktika).

315 Mis puudutab määruse nr 139/2004 artikli 14 alusel määratavaid trahve, siis nagu on märgitud eespool punktis 48, võib komisjon määruse nr 139/2004 artikli 14 lõike 2 kohaselt määrata trahve, mille suurus ei ületa 10% asjaomaste ettevõtjate sama määruse artiklis 5 sätestatud aastakäibest, kui on rikutud määruse nr 139/2004 artiklis 4 ette nähtud teatamiskohustust ja kui koondumine on läbi viidud selle määruse artiklit 7 rikkudes. Selle määruse artikli 14 lõike 3 kohaselt võetakse „[r]ahatrahvi summa määramisel [...] arvesse rikkumise laadi, raskusastet ja ajalist kestvust“.

316 Lisaks tuleb märkida, et komisjon ei ole vastu võtnud suuniseid, mis näevad ette arvutusmeetodi, mida ta on kohustatud määruse nr 139/2004 artikli 14 alusel järgima trahvisummade määramisel (vt 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 449 ja seal viidatud kohtupraktika).

317 Ühelt poolt, kui niisugused suunised puuduvad, ei ole komisjon kohustatud esitama arvudes absoluutväärtuste või protsentidena trahvi põhisummat ega võimalikke kergendavaid või raskendavaid asjaolusid (vt 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 455 ja seal viidatud kohtupraktika).

318 Teiselt poolt peab komisjoni analüüsi raamistik olema määruse nr 139/2004 artikli 14 lõige 3. Siiski peab komisjon vaidlustatud otsuses esitama selgelt ja üheti mõistetavalt elemendid, mida on trahvisumma kindlaksmääramisel arvesse võetud (vt 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 450 ja seal viidatud kohtupraktika).

319 Käsitletaval juhul tuleb tõdeda, et vaidlustatud otsuse põhjendustes 568–599 selgitas komisjon rikkumiste laadi, raskusastet ja ajalist kestust.

- 320 Täpsemalt selgitas komisjon rikkumiste laadi osas vaidlustatud otsuse põhjendustes 568–577, et tegemist on raskete rikkumistega, sest esiteks võisid need kahjustada määruse nr 139/2004 tõhusust, teiseks pandi määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 rikkumised toime olenemata sellest, et komisjoni läbi viidud koondumise kontrolli menetlusel oli positiivne tulemus, ning kolmandaks on seadusandja leidnud, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 rikkumised võivad olla sama rasked nagu ETL artiklite 101 ja 102 rikkumised, määrates kindlaks trahvide maksimaalsumma.
- 321 Rikkumiste raskusastme küsimuses leidis komisjon vaidlustatud otsuse põhjendustes 578–594, et esiteks tuleb arvesse võtta asjaolu, et rikkumised pandi toime vähemalt ettevaatamatuse tõttu, ning teiseks ohte konkurentsile, mis on seotud tehingu enneaegse läbiviimisega, mis tekitas tõsisid kahtlusi, kas see on siseturuga kokkusobiv.
- 322 Mis puudutab rikkumiste kestust, siis komisjon selgitas vaidlustatud otsuse põhjendustes 595–599, et neid kahte rikkumist tuleb käsitleda eraldi: ühelt poolt määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 rikkumine kui rikkumine, mis pandi toime ühekordse rikkumisena SPA allkirjastamise kuupäeval (9. detsembril 2014), ning teiselt poolt määruse nr 139/2004 artikli 7 lõike 1 rikkumine, mis algas 9. detsembril 2014 ja kestis kuni heakskiitva otsuse tegemiseni (20. aprillil 2015).
- 323 Tuleb seega tõdeda, et komisjon analüüsis määruse nr 139/2004 artikli 14 lõikes 3 loetletud tegureid, st rikkumise laadi, raskusastet ja ajalist kestust. Ta näitas seejuures selgelt ja üheselt mõistetavalt ära asjaolud, mida võeti arvesse trahvide summa kindlaksmääramisel, võimaldades nii hagejal ennast kaitsta ja Üldkohtul teostada oma kontrolli.
- 324 Mis puudutab asjaolu, et komisjon ei põhjendanud vaidlustatud otsuses, miks on trahvide summa hoolimata rikkumiste erinevast ajalisest kestusest sama, siis nagu komisjon kohtuistungil rõhutas, ei saagi täiesti loogiliselt võrrelda vältava rikkumise ja ühekordse rikkumise ajalist kestust, sest viimasel ei olegi kestust.
- 325 Viienda väite kolmas osa tuleb seega tagasi lükata.

4. Neljas väiteosa, et samade faktiliste asjaolude eest määratud teine trahv tuleb tühistada või seda vähendada

- 326 Hageja väidab, et vaidlustatud otsusega määratud teine trahv tuleb tühistada või seda märkimisväärselt vähendada, lähtudes Saksa õiguse „arvessevõtmise“ põhimõttest (*Anrechnungsprinzip*), mille kohaselt tuleb iga samade faktiliste asjaolude eest määratud trahvi arvesse võtta teise trahvi kindlaksmääramisel. Lisaks rikkus komisjon proportsionaalsuse põhimõtet, sest ta ei võtnud kahest rikkumisest ühe eest määratud trahvi teise rikkumise eest määratava trahvi kindlaksmääramisel arvesse.
- 327 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 328 Selles küsimuses piisab, kui meenutada, et arvessevõtmise põhimõte ei ole kohaldatav olukorras, kus mitu sanktsiooni on määratud ühes ja samas otsuses, isegi kui need sanktsioonid on määratud samade tegude eest (26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 344).

- 329 Sellest tuleneb, et hageja argumendiga, et on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet, sest trahvidest ühe summat ei võetud teise summa kindlaksmääramisel arvesse, ei saa nõustuda.
- 330 Viienda väite neljas osa tuleb seega tagasi lükata.

5. Viies väiteosa, et trahvid ei ole proportsionaalsed

- 331 Selle väiteosa raames kinnitab hageja, et vaidlustatud otsuse artiklitega 3 ja 4 määratud trahvidega on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet. Vastasel juhul palub hageja Üldkohtul oma täielikku pädevust kasutades märkimisväärselt vähendada nende artiklitega määratud trahve.

a) Trahvide õigusvastatus proportsionaalsuse põhimõtte seisukohast

- 332 Kõigepealt olgu meenutatud, et proportsionaalsuse põhimõtte nõuab, et liidu institutsioonide tegevus ei ületaks piire, mis on sobivad ja vajalikud asjaomaste õigusnormidega seatud legitiimsete eesmärkide saavutamiseks, ning juhul, kui on võimalik valida mitme sobiva meetme vahel, tuleb rakendada kõige vähem piiravat meetet ning tekitatud piirangud peavad olema vastavuses seatud eesmärkidega. Sellest järeldub, et trahvid ei tohi olla liiga suured võrreldes taotletud eesmärgiga, see tähendab konkurentsioiguse normide järgimise eesmärgiga, ja konkurentsioiguse normide rikkumise eest ettevõtjale määratud trahvi suurus peab olema proportsionaalne rikkumisega, mida tuleb hinnata tervikuna, arvestades eelkõige rikkumise raskust (vt 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 580 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 333 Hageja väidab esiteks, et trahvide summa on ebaproportsionaalne, võttes arvesse selle ettevõtja suurust ja seda trahvi, mille komisjon määras kohtuasjas, milles tehti 12. detsembri 2012. aasta kohtuotsus *Electrabel vs. komisjon* (T-332/09, EU:T:2012:672). Teiseks on trahvide summa ebaproportsionaalne, võttes arvesse rikkumise ajalist kestust, nii seepärast, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõikes 1 kirjeldatud ühekordse rikkumise eest määratud trahv on ilmselgelt ebaproportsionaalne, sest selle summa on sama nagu sama määruse artikli 7 lõikes 1 kirjeldatud neli kuud ja 11 päeva kestnud rikkumise eest määratud trahvi summa, kui ka rikkumise ajalise kestuse seisukohast, kui seda võrrelda trahvidega, mis määrati eelnevates kohtuasjades, näiteks kohtuasjades, milles tehti 12. detsembri 2012. aasta kohtuotsus *Electrabel vs. komisjon* (T-332/09, EU:T:2012:672) ja 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon* (T-704/14, EU:T:2017:753). Kolmandaks on määratud trahvid tema sõnul ebaproportsionaalsed seepärast, et komisjon ei võtnud kergendava asjaoluna arvesse seda, et vaidlustatud otsus oli täiesti uus, sest „koondumislepingu valdkonnas puudusid igasugused täpsed varasemad juhtumid“ (vaidlustatud otsuse põhjendus 612).
- 334 Komisjon vaidleb hageja argumentidele vastu.
- 335 Esiteks hageja argumendi kohta, et trahvide summa on ebaproportsionaalne, võttes arvesse ettevõtja suurust ja trahvi, mille komisjon määras 10. juuni 2009. aasta otsuses K(2009) 4416 (lõplik), millega määratakse trahv koondumistehingu läbiviimise eest nõukogu määruse (EMÜ) nr 4064/89 artikli 7 lõiget 1 rikkudes (juhtum COMP/M.4994 – *Electrabel/Compagnie nationale du Rhône*), tuleb meenutada, et asjaolu, et komisjon on minevikus kohaldanud teatud liiki rikkumiste korral teatud tasemel trahve, ei saa võtta temalt võimalust tõsta seda taset asjasse puutuvates õigusnormides sätestatud piirides, kui see on vajalik liidu konkurentsipoliitika elluviimise tagamiseks. Nimelt eeldab liidu konkurentsieskirjade

nõuetekohane kohaldamine, et komisjon võib igal ajal kohandada trahvide taset vastavalt selle poliitika vajadustele (vt 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 603 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 336 Lisaks kui hageja argumenti on vaja mõista kui nõuet, et Üldkohus tuvastaks, et vaidlustatud otsuses on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet, siis tuleb meenutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale ei kujuta komisjoni varasem otsustuspraktika endast konkurentsi valdkonnas trahvide määramise õiguslikku raamistikku ja teisi juhtumeid käsitlevad otsused on võrdse kohtlemise põhimõtte võimaliku rikkumise küsimuses üksnes soovituslikud, arvestades, et ei ole eriti tõenäoline, et sellele juhtumile omased asjaolud, nagu asjaomased turud, tooted, ettevõtjad ning ajavahemikud, oleksid identsed (vt selle kohta 21. septembri 2006. aasta kohtuotsus *JCB Service vs. komisjon*, C-167/04 P, EU:C:2006:594, punktid 201 ja 205; 7. juuni 2007. aasta kohtuotsus *Britannia Alloys & Chemicals vs. komisjon*, C-76/06 P, EU:C:2007:326, punkt 60, ning 16. juuni 2011. aasta kohtuotsus *Caffaro vs. komisjon*, T-192/06, EU:T:2011:278, punkt 46).
- 337 Võrdse kohtlemise põhimõtte, millega on vastuolus eelkõige see, kui sarnaseid olukordi käsitletakse erinevalt ja erinevaid olukordi käsitletakse ühtemoodi, välja arvatud juhul, kui see on objektiivselt põhjendatud, on kohaldatav komisjoni suhtes, kui ta määrab ettevõtjale trahvi konkurentsieeskirjade rikkumise eest nagu igale muule institutsioonile mis tahes tegevuse puhul. Komisjoni varasemad trahvi määramise otsused on võrdse kohtlemise põhimõtte seisukohalt asjakohased siiski juhul, kui on tõendatud, et nende teiste otsustega seonduvate juhtumite asjaolusid puudutavad andmed, nagu asjaomased turud, tooted, riigid, ettevõtjad ning ajavahemikud, on võrreldavad vaidlusaluse juhtumi asjaoludega (vt 29. juuni 2012. aasta kohtuotsus *E.ON Ruhrgas ja E.ON vs. komisjon*, T-360/09, EU:T:2012:332, punktid 261 ja 262 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 338 Kõigepealt tuleb tõdeda, et hageja ei esita ühtegi tõendit, et asjaolud juhtumis, milles tehti otsus K(2009) 4416 (lõplik) (juhtum COMP/M.4994 – *Electrabel/Compagnie nationale du Rhône*), ja käesoleva juhtumi asjaolud on sarnased, ega isegi väida seda.
- 339 Lisaks võib märkida, et hageja väide, et „kohtuasjas *Electrabel* [...] leidis Üldkohus, et 20 miljoni euro suuruse trahviga, mis määrati ühele ettevõtjale, kelle konsolideeritud käive oli 47,5 miljardit eurot, järgiti proportsionaalsuse põhimõtet, sest see vastas 0,04 protsendile kontserni käibest“, on väär, sest selles asjas ei määratud trahvi mitte „kontsernile“, vaid äriühingule *Electrabel*. Nagu ilmneb 12. detsembri 2012. aasta kohtuotsuse *Electrabel vs. komisjon* (T-332/09, EU:T:2012:672) punktist 282, vastas hagejale määratud trahv 0,13 protsendile tema käibest. See, kui trahvi summat võrreldakse üksnes „kontserni“ käibega selle asemel, et võrrelda seda ka trahvi saanud ettevõtja käibega, on niisiis petlik, seda enam, et asjas, milles tehti otsus K(2009) 4416 (lõplik) (juhtum COMP/M.4994 – *Electrabel/Compagnie nationale du Rhône*), määrati trahv ainult määruse nr 4064/89 artikli 7 lõike 1 rikkumise eest.
- 340 Pealegi moodustab nende kahe rikkumise eest määratud trahvi kogusumma – nagu rõhutab komisjon, ilma et hageja sellele vastu vaidleks – käsitletaval juhul umbes 0,5% hageja 2017. aasta käibest.
- 341 Nagu märkis komisjon otsuses, mis oli vaidlustatud kohtuasjas, milles tehti 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon* (T-704/14, EU:T:2017:753), vastab määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 rikkumise eest määratud kahe trahvi kogusumma umbes 1 protsendile asjaomase ettevõtja käibest.

- 342 Seega ei saa hageja argument, milles ta võrdleb talle määratud trahve trahvidega, mis määrati asjas, milles tehti otsus K(2009) 4416 (lõplik) (juhtum COMP/M.4994 – Electrabel/Compagnie nationale du Rhône), võttes aluseks käibe, olla tulemuslik ja tuleb seega tagasi lükata.
- 343 Mis teiseks puudutab ühelt poolt hageja argumenti, et trahvide summa on ebarproportsionaalne rikkumiste ajalise kestuse seisukohast, sest määruse nr 139/2004 artikli 4 lõikes 1 kirjeldatud rikkumise ja artikli 7 lõikes 1 kirjeldatud rikkumise eest määratud trahvid on samasugused, siis nagu on märgitud põhjenduse puudumist käsitleva argumendi raames (vt punkt 324 eespool), ei saa vältava ja ühekordse rikkumise ajalist kestust võrrelda, sest viimasel ei olegi kestust.
- 344 Mis puudutab teiselt poolt hageja argumenti, et trahvide summa on ebarproportsionaalne rikkumiste ajalise kestuse seisukohast, kui seda võrrelda trahvidega, mis määrati eelnevates kohtuasjades, näiteks kohtuasjades, milles tehti 12. detsembri 2012. aasta kohtuotsus Electrabel vs. komisjon (T-332/09, EU:T:2012:672) ja 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Marine Harvest vs. komisjon (T-704/14, EU:T:2017:753), siis tuleb tõdeda, et hageja ei esita ühtegi tõendit, et nende kohtuasjade ja käesoleva kohtuasja asjaolud on selles mõttes võrreldavad, ega isegi väida seda.
- 345 Rikkumise ajalist kestust käsitlev argument tuleb seega tagasi lükata.
- 346 Mis puudutab kolmandaks hageja argumenti, et vaidlustatud otsus on täiesti uus, siis see argument on väär, sest – nagu juba märgitud – komisjon on juba karistanud ühte ettevõtjat selle eest, et viimane viis koondumise läbi enne, kui sellest teatati ja see siseturuga kokkusobivaks tunnistati (vt punkt 142 eespool).
- 347 Pealegi on igal juhul juba märgitud (vt punkt 292 eespool), et ainuüksi asjaolu, et rikkumise toimepanemise ajal ei ole liidu kohtutel veel olnud võimalust võtta konkreetset seisukoht mingi kindla tegevuse suhtes, ei välista iseenesest seda, et ettevõtja peab olenevalt olukorrast arvestama sellega, et tema tegevus võidakse tunnistada liidu õiguse konkurentsieeskirjadega vastuolus olevaks (26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Marine Harvest vs. komisjon, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 389).
- 348 Selles küsimuses tuleb märkida, et komisjonil ei ole mingit kohustust võtta kergendava asjaoluna arvesse seda, et käsitletava tegevusega täpselt samade tunnustega tegevuse eest ei ole veel trahvi määratud (26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Marine Harvest vs. komisjon, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 640).
- 349 Seega tuleb tagasi lükata ka argument, et vaidlustatud otsus on uus.

b) Trahvide vähendamise nõue

- 350 Ühelt poolt palub hageja Üldkohtul harta artikli 49 lõikega 3 tagatud proportsionaalsuse põhimõtte järgimise eesmärgil vähendada vaidlustatud otsuse artiklitega 3 ja 4 määratud trahve oma täielikku pädevust kasutades, kui ta leiab, et vaidlustatud otsuse punktis 4.1 käsitletud tehingulepingu täitmise lõpuleviimisele eelnenud meetmed, vaidlustatud otsuse punktis 4.2.1 nimetatud juhtumid või vaidlustatud otsuse punktis 4.2.2 nimetatud teabe edastamine ei kujuta endast koondumise läbiviimist.

- 351 Teiselt poolt väidab hageja, et neid võib ka vähendada, võttes kergendavate asjaoludena arvesse viienda väite viendas osas esitatud asjaolusid, st karistatud ettevõtja suurust, rikkumiste ajalist kestust, laadi ja raskusastet ning varasemate juhtumite puudumist.
- 352 Kõigepealt tuleb meenutada, et alles pärast seda, kui liidu kohus on lõpule viinud talle hindamiseks esitatud otsuse õiguspärasuse kontrolli, arvestades väiteid, mis on kas talle esitatud või mille ta on vajaduse korral tõstatanud omal algatusel, saab ta juhul, kui ta otsust tervikuna ei tühistata, teostada oma täielikku pädevust, et ühelt poolt teha järeldused oma hinnangust nimetatud otsuse seaduslikkuse kohta ja teiselt poolt määrata talle hindamiseks esitatud asjaolude alusel kindlaks, kas sellel kuupäeval, kui ta teeb oma otsuse, tuleb komisjoni hinnang asendada tema enda omaga, et trahvisumma oleks asjakohane (vt 17. detsembri 2015. aasta kohtuotsus *Orange Polska vs. komisjon*, T-486/11, EU:T:2015:1002, punkt 67 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 12. juuli 2019. aasta kohtuotsus *Hitachi-LG Data Storage ja Hitachi-LG Data Storage Korea vs. komisjon*, T-1/16, EU:T:2019:514, punkt 56 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 353 Määruse nr 139/2004 artikli 16 kohaselt on Euroopa Liidu Kohtul täielik pädevus läbi vaadata otsuseid, millega komisjon on määranud trahvid või karistusmaksed; ta võib määratud trahvi või karistusmaks tühistada, seda vähendada või suurendada. See pädevus annab kohtule õiguse lisaks pelgale karistuse seaduslikkuse kontrollile asendada komisjoni hinnang enda omaga ja järelikult määratud trahv või karistusmaks tühistada, seda vähendada või suurendada (vt 26. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus *Marine Harvest vs. komisjon*, T-704/14, EU:T:2017:753, punkt 581 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 354 Selles küsimuses tuleb märkida, et kuigi täieliku pädevuse teostamine ei ole küll samaväärne omal algatusel kontrollimisega ja menetlus on võistlev, peab liidu kohus ELTL artiklites 261 ja 263 ette nähtud pädevuse teostamisel analüüsima iga õiguslikku või faktilist argumenti, millega soovitakse tõendada, et trahvisumma ei vasta rikkumise raskusele ja kestusele (vt 16. juuli 2020. aasta kohtuotsus *Nexans France ja Nexans vs. komisjon*, C-606/18 P, EU:C:2020:571, punkt 97 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 355 Lisaks peab Üldkohus oma täielikku pädevust kasutades trahvi summa kindlaks määrama, võttes arvesse juhtumi kõiki asjaolusid (vt selle kohta 26. septembri 2013. aasta kohtuotsus *Alliance One International vs. komisjon*, C-679/11 P, ei avaldata, EU:C:2013:606, punkt 104 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 356 Lõpuks tuleb märkida, et Üldkohus peab oma põhjendamiskohustuse raames esitama üksikasjalikult tegurid, mida ta võtab arvesse trahvi summat kindlaks määrates (vt selle kohta 14. septembri 2016. aasta kohtuotsus *Trafilerie Meridionali vs. komisjon*, C-519/15 P, EU:C:2016:682, punkt 52).
- 357 Mis puudutab esiteks hageja nõuet, et Üldkohus vähendaks oma täielikku pädevust kasutades trahve, kui ta leiab, et kas vaidlustatud otsuse punktis 4.1 käsitletud tehingulepingu täitmise lõpuleviimisele eelnenud meetmed, vaidlustatud otsuse punktis 4.2.1 nimetatud juhtumid või vaidlustatud otsuse punktis 4.2.2 nimetatud teabe edastamine ei kujuta endast koondumise läbiviimist, siis eelnevast tuleneb, et komisjonil oli õigus, kui ta asus vaidlustatud otsuses seisukohale, et ettevalmistavad tingimused andsid hagejale võimaluse mõjutada PT Portugali tegevust otsustavalt, millega rikuti määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 (vt punkt 108 jj); et neid vaidlusaluseid sätteid rakendati mitmel korral, millega rikuti määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 (vt punkt 173 jj eespool), ning et teabevahetus aitas

- tõendada, et hageja mõjutas PT Portugali tegevuse teatavaid aspekte otsustavalt (vt punkt 221 jj eespool), millega rikuti neid sätteid. Järelikult ei too hageja vastavate argumentide analüüs välja, et komisjoni määratud trahvid ei oleks sobivad ja et neid tuleks vähendada.
- 358 Isegi eeldusel, et viies juhtum ei näita tehingu läbiviimist (vt punkt 205 eespool), millega oleks rikutud määruse nr 139/2004 artikli 7 lõiget 1, ei saa niisugune asjaolu kahtluse alla panna seda järeldust.
- 359 Teised juhtumid näitavad aga piisavalt, et tehing viidi läbi, ning seega ei saa asjaolu, et viies juhtum ei kujuta endast ehk rikkumist, kahtluse alla seada määruse nr 139/2004 artikli 7 lõike 1 rikkumise eest määratud trahvi sobivust.
- 360 Mis puudutab teiseks hageja nõuet, et Üldkohus võtaks kergendavate asjaoludena arvesse karistatava ettevõtja suurust, rikkumiste ajalist kestust, laadi ja raskusastet ning varasemate juhtumite puudumist, siis viienda väiteosa analüüsist ilmneb, et karistatava ettevõtja suurust, rikkumise ajalist kestust ja varasemate juhtumite väidetavat puudumist käsitlevad argumendid tuleb tagasi lükata (vt punktid 335–349 eespool).
- 361 Rikkumiste laadi kohta ei ole hageja esitanud mingeid argumente.
- 362 Rikkumiste raskusastme kohta tuleb kõigepealt meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei ole trahvi kindlaksmääramine oma olemuselt Üldkohtu poolt täpne aritmeetiline tehe (5. oktoobri 2011. aasta kohtuotsus *Romana Tabacchi vs. komisjon*, T-11/06, EU:T:2011:560, punkt 266, ning 15. juuli 2015. aasta kohtuotsus *SLM ja Ori Martin vs. komisjon*, T-389/10 ja T-419/10, EU:T:2015:513, punkt 436).
- 363 Üldkohus peab siiski kindlaks tegema trahvi summa, mis on proportsionaalne – võttes arvesse kriteeriume, mida ta peab sobivaks, ja hageja toime pandud rikkumise raskusastet – ning ka piisavalt hoiatav.
- 364 Selles küsimuses tuleb märkida, et neljanda väite raames (vt punkt 267 eespool) rõhutas hageja, et oli teatanud koondumisest komisjonile omal algatusel 31. oktoobril 2014 (punkt 6 eespool), s.o tükk aega enne SPA allkirjastamist 9. detsembril 2014 (punkt 3 eespool), seejärel saatnud 12. detsembril 2014 taotluse, et nimetataks töörühm, kes tegeleb tema juhtumiga (punkt 7 eespool).
- 365 Seega, kuigi see argument lükati neljanda väite raames tagasi osas, milles see oleks hageja sõnul pidanud viima selleni, et komisjon ei määra talle kahte eraldi trahvi, leiab Üldkohus, et neid asjaolusid tuleb võtta arvesse, kui hinnatakse määruse nr 134/2009 artikli 4 lõikes 1 ette nähtud teatamiskohustuse rikkumise raskusastet.
- 366 Tuleb märkida, et ehkki SPA allkirjastati 9. detsembril 2014 (punkt 3 eespool), algasid elluviimise esimene ja neljas juhtum vastavalt 20. jaanuaril 2015 (punkt 181 eespool) ja 10. veebruaril 2015 (punkt 199 eespool) ning esimene teabevahetuskoosolek toimus 3. veebruaril 2015 (punkt 240 eespool) ehk teisisõnu enne SPAst teatamist 25. veebruaril 2015 (punkt 10 eespool) oli komisjon koondumiskavast juba teadlik, sest hageja oli talle sellest kavast teatanud juba 31. oktoobril 2014 ning 5. detsembril 2014 toimus tema ja hageja vahel koosolek.

- 367 Lõpuks tuleb tõdeda, et kuigi SPA allkirjastamise ja koondumiskavast teatamise vahele jäi kaks ja pool kuud, siis nagu rõhutab hageja, saatis ta sellel ajavahemikul kolm päeva pärast SPA allkirjastamist komisjonile taotluse nimetada töörühm, kes tegeleb tema juhtumiga (punkt 7 eespool), ning 3. veebruaril 2015 esitas komisjonile teatamisvormi projekti, mille lisade hulgas oli SPA eksemplar (punkt 9 eespool).
- 368 Arvestades neid asjaolusid, leiab Üldkohus seega oma täielikku pädevust kasutades, et määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 rikkumise eest määratud trahvi summat tuleb vähendada 10%.
- 369 Hagejale määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 rikkumise eest määratud trahvi summaks tuleb seega määrata 56 025 000 eurot ning ülejäänud osas tuleb hagi jätta rahuldamata.

II. Kohtukulud

- 370 Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kodukorra artikli 134 lõikes 3 on aga ette nähtud, et kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks, jäävad kummagi poole kohtukulud tema enda kanda. Kui kohtuasja asjaolud seda õigustavad, võib Üldkohus siiski otsustada, et lisaks enda kohtukulude kandmisele mõistetakse poolelt välja ka osa teise poole kohtukuludest.
- 371 Käsitletaval juhul on nii, et kuigi hageja esimese võimalusena esitatud nõuded jäeti rahuldamata, otsustas Üldkohus oma täielikku pädevust kasutades määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 rikkumise eest määratud trahvi summat vähendada vastavalt hageja nõudele. Seepärast tuleb otsustada, et hageja kohtukulud jäävad tema enda kanda ja ta kannab neli viiendikku komisjoni kohtukuludest.
- 372 Kodukorra artikli 138 lõikes 1 on ette nähtud, et menetlusse astunud institutsioonid kannavad ise oma kohtukulud. Järelikult tuleb otsustada, et nõukogu kannab ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kuues koda)

otsustab:

- 1. Määrata Altice Europe NV-le Euroopa Komisjoni 24. aprilli 2018. aasta otsuse C(2018) 2418 (final), millega määratakse trahvid koondumise läbiviimise eest määruse (EÜ) nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 rikkudes (juhtum M.7993 – Altice/PT Portugal), artikliga 4 selle määruse artikli 4 lõike 1 rikkumise eest määratud trahvi summaks 56 025 000 eurot.**
- 2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.**
- 3. Jätta Altice Europe'i kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja neli viiendikku komisjoni kohtukuludest.**
- 4. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud tema enda kanda.**

Marcoulli

Frimodt Nielsen

Norkus

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 22. septembril 2021 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

I.	Vaidluse taust	2
A.	PT Portugali ostmine hageja poolt	2
B.	Teatamiseelne etapp	2
C.	Teatamine ja otsus, millega antakse koondumiseks luba tingimusel, et täidetakse teatavad kohustused	2
D.	Vaidlustatud otsus ja sellele eelnenud menetlus	3
II.	Menetlus ja poolte nõuded	4
III.	Õiguslik analüüs	6
A.	Esimese võimalusena esitatud nõuded, milles palutakse vaidlustatud otsus tühistada	7
1.	Määruse nr 139/2004 artikli 4 lõige 1 ja artikli 14 lõike 2 punkti a õigusvastasuse väide, mis esitati neljanda väite raames	7
2.	Kolm esimest väidet, mis puudutavad määruse nr 139/2004 artikli 4 lõike 1 ja artikli 7 lõike 1 tähenduses rikkumise olemasolu	9
a)	Esimese väite esimene osa, mille kohaselt on rikutud määruse nr 139/2004 artikli 4 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1	9
b)	Kolmanda väite esimene osa, mille kohaselt olid tehingulepingus sisalduva omandamise lõpuleviimisele eelnevad meetmed oma laadilt tehingu juurde kuuluvad ega kujutanud endast koondumise enneaegset läbiviimist	12
1)	Esimene alaosa, mille kohaselt on rikutud õigusnormi, kuna vaidlustatud otsuses on leitud, et eelnevad meetmeid ei ole koondumise juurde kuuluvad või seda ette valmistavad	13
2)	Teine alaosa, mille kohaselt ei andnud tehingulepingusse lisatud omandamise lõpuleviimisele eelnevad meetmed hagejale vetoõigust PT Portugali teatavate otsuste suhtes	15
3)	Kolmas alaosa, mille kohaselt rikuti õiguskindluse põhimõtet järelausega, et tegu on rikkumisega	19
4)	Neljas alaosa, mille kohaselt on karistamisega rikutud õiguskindluse põhimõtet	22
c)	Kolmanda väite teine osa, et enne tehingu lõpuleviimist ei mõjutanud hageja PT Portugali tegelikult otsustavalt	23
d)	Kolmanda väite kolmas osa, mille kohaselt on rikutud õigusnormi ja tehtud faktiviga, leides, et teabe edastamine aitas otsustavalt mõjutamist tuvastada	30

e)	Esimese väite teine osa, mille kohaselt on rikutud seaduslikkuse ja süütuse presumptsiooni üldpõhimõtteid	32
f)	Teine väide, et on tehtud faktivigu ja rikutud õigusnorme, sest komisjon järeldas, et hageja omandas ainukontrolli PT Portugali üle	33
3.	Neljas väide, et komisjon on rikkunud ne bis in idem-põhimõtet, proportsionaalsuse põhimõtet ja topeltkaristamise keeldu	34
a)	Esimene väiteosa, mille kohaselt määras komisjon hagejale kaks trahvi ühe ja sama tegevuse eest kahe õigusnormi alusel, millega kaitstakse sama õiguslikku huvi	34
b)	Kolmas väiteosa, mille kohaselt on rikutud harta artikli 49 lõikes 3 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet ja topeltkaristamise keeldu, mis rajaneb liikmesriikide õiguskordade ühistel üldpõhimõtetel	35
B.	Teise võimalusena esitatud nõuded, mis puudutavad trahvide summat	36
1.	Esimene väiteosa, mille kohaselt on trahvid õigusvastased, sest puudub ettevaatamatus või tahtlus	37
2.	Teine väiteosa, mille kohaselt on trahvid sobimatud, sest koondumiste kontrolli eesmärke ei nurjatud	39
3.	Kolmas väide, et trahvid on õigusvastased, sest nende summa kindlaksmääramist on ebapiisavalt põhjendatud	41
4.	Neljas väiteosa, et samade faktiliste asjaolude eest määratud teine trahv tuleb tühistada või seda vähendada	42
5.	Viies väiteosa, et trahvid ei ole proportsionaalsed	43
a)	Trahvide õigusvastasus proportsionaalsuse põhimõtte seisukohast	43
b)	Trahvide vähendamise nõue	45
II.	Kohtukulud	48